

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ЈП Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, Војводе Момчила 18 Телефон/факс: (051) 311-532, 311-545	Четвртак, 14. марта 2002. године БАЊА ЛУКА Број 12	Претплата за 2002. годину износи 330 КМ - у цену је урачунат порез на промет Жиро-рачуни: 562-099-00004292-34 567-162-1000010-81
--	--	---

164

На основу члана 13. Закона о систему друштвене контроле цена ("Службени лист СФРЈ", број 84/89), који се примењује као пропис Републике Српске у складу са чланом 12. Уставног закона за спровођење Устава Републике Српске - пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 21/92), чл. 33. и 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на седници од 5. марта 2002. године, донела је

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ЦЕНЕ ОДРЕЂЕНИХ ПРОИЗВОДА И УСЛУГА

Члан 1.

У Уредби о давању сагласности на цене одређених производа и услуга ("Службени гласник Републике Српске", бр. 41/00 ио 31/01), у члану 5. став 3. брише се.

Став 4. постаје став 3. у којем се иза речи "тачка" додаје број "8" и број "9".

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-020-139/02
5. марта 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др Младен Иванић, с.р.

165

На основу чл. 29. и 33. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на седници од 13. фебруара 2002. године, донела је

ОДЛУКУ

О ОБРАЗОВАЊУ КОМИСИЈЕ ЗА ХАРМОНИЗАЦИЈУ ПРАВНОГ СИСТЕМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА РЕГУЛАТИВОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ, САВЕТА ЕВРОПЕ И СВЕТСКЕ ТРГОВИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

I

Образује се Комисија за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације, као Радно тело Владе (у даљем тексту: Комисија).

II

Надлежност Комисије је хармонизација правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације, сарадња са Министарством за Европске интеграције БиХ, Комисијом за хармонизацију правног система

Федерације БиХ са европском легислативом и координира рад на хармонизацији правног система у БиХ.

III

Комисију чине председник, заменик председника и чланови које именује Влада.

IV

Влада Републике Српске налаже свим министарствима да приликом израде прописа из свог ресора исте усаглашавају са нормативним моделима Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације.

V

Комисија може ради проучавања појединих питања из хармонизације правног система ангажовати поједине научне и стручне раднике, односно установе.

VI

Административне послове за потребе Комисије обезбедиће Министарство правде.

VII

Ступањем на снагу ове одлуке ставља се ван снаге Одлука број 02/1-020-1581/98 од 4. септембра 1998. године ("Службени гласник Републике Српске", број 31/98).

VIII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-020-129/02
13. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др Младен Иванић, с.р.

166

На основу члана 2. тачка 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 19. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/96 и 15/96), Влада Републике Српске, на седници од 21. фебруара 2002. године, донела је

ОДЛУКУ

I

Утврђује се да је од општег интереса изградња објекта саобраћајне инфраструктуре-реконструкција и асфалтирање Тузланске улице која се налази на подручју Града Бања Лука, па се у ту сврху може извршити потпуна и непотпуна експропријација непокретности:

1. к.ч. бр. 216/6 (н.п. 233/12) у површини од 152 м² уписана у зк. ул. бр. 14 к.о. Ребровац и п.л. бр. 48 к.о. Бања Лука V, својина Чолић Ђуре Милана, Д. Комљеновића бр. 63 са 1/1;

2. к.ч. бр. 216/7 (н.п. 233/14) у површини од 277 м² уписана у зк. ул. бр. 14 к.о. Ребровац и п.л. бр. 48 к.о. Бања Лука V, својина Чолић Ђуре Милана, са 1/1;

3. к.ч. бр. 216/8 (н.п. 233/13) у површини од 62 м² уписана у зк. ул. бр. 14 к.о. Ребровац и п.л. бр. 288 к.о. Бања Лука V, својина Чолић Милана Љубана, са 1/1, Санска 27;
4. к.ч. бр. 111/7 (н.п. 223/7) у површини од 35 м² уписана у зк. ул. бр. 374 к.о. Ребровац и п.л. бр. 222 к.о. Бања Лука V, својина Стојић Миће Марка, са 1/1, Ловћенска 14;
5. к.ч. бр. 113/13 (н.п. 255/2) у површини од 283 м², уписана у зк. ул. бр. 327 к.о. Ребровац и п.л. бр. 195 к.о. Бања Лука V, својина Делић Милутина Стеве, са 1/1, Дујаковци;
6. к.ч. бр. 111/8 (н.п. 223/8) у површини од 14 м² уписана у зк. ул. бр. 373 к.о. Ребровац и п.л. бр. 221 к.о. Бања Лука V, својина Стојић Миће Милана, са 1/1, Ловћенска 14;
7. к.ч. бр. 218/2 (н.п. 127/6) у површини од 262 м² уписана у зк. ул. бр. 7 к.о. Ребровац и п.л. бр. 52 к.о. Бања Лука V, својина Чорић Тонке, удата Голубовић, са 1/6, Чорић Михајла Васка са 13/24, Кочић р. Чолић Милице са 7/24, а као поседник се води Чорић Михајла Васко са 1/1, Тузланска бр. 38;
8. к.ч. бр. 236/2 у површини од 153 м² уписана у п.л. бр. 114 к.о. Бања Лука V, својина Бијак Љубице Љубомира са 1/1, Косте Јарића;
9. к.ч. бр. 229/4 у површини од 23 м² уписана у п.л. бр. 272 к.о. Бања Лука V, својина Барешић Душана Миланке са 1/1, Пионирска 1;
10. к.ч. бр. 229/5 у површини од 179 м² уписана у п.л. бр. 157 к.о. Бања Лука V, својина Вујимиловић Дмитра Милене, Тузланска;
11. к.ч. бр. 224/3 у површини од 116 м² уписана у п.л. бр. 398 к.о. Бања Лука V, својина Данчић Стојке Борана, са 1/1, Тузланска 669;
12. к.ч. бр. 223/6 у површини од 56 м² уписана у п.л. бр. 108 к.о. Бања Лука V, својина Кавић Дамјана Васе, са 1/1, Косте Јарића 36;
13. к.ч. бр. 223/9 у површини од 01 м² уписана у п.л. бр. 1 к.о. Бања Лука V, својина Кавић Дамјана Млађена, са 1/1, Прве Крајишке бригаде 1;
14. к.ч. бр. 223/10 у површини од 111 м² уписана у п.л. бр. 290 к.о. Бања Лука V, својина Маријановић Дамјана Јеке, са 1/1, Тузланска 66ц;
15. к.ч. бр. 213/3 у површини од 8 м² уписана у п.л. бр. 116 к.о. Бања Лука V, својина Марјановић Које Гојка, са 1/1, Тузланска 70;
16. к.ч. бр. 213/4 у површини од 5 м² уписана у п.л. бр. 337 к.о. Бања Лука V, својина Марјановић Гојка Слободана, са 1/1, Тузланска 70;
17. к.ч. бр. 256/6 у површини од 16 м² уписана у п.л. бр. 167 к.о. Бања Лука V, својина Божић Рајка Владе, са 1/1, Тузланска 33;
18. к.ч. бр. 256/7 у површини од 66 м² уписана у п.л. бр. 365 к.о. Бања Лука V, својина Чолић Мирка Славка, са 1/1, Тузланска 31а;
19. к.ч. бр. 256/8 у површини од 90 м² уписана у п.л. бр. 175 к.о. Бања Лука V, својина Чолић Мирка Ненада, са 1/1, Тузланска 31;
20. к.ч. бр. 253/2 у површини од 250 м² уписана у п.л. бр. 149 к.о. Бања Лука V, својина Сумоња Стеве Гојка, са 1/1, Тузланска 29;
21. к.ч. бр. 251/6 у површини од 22 м² уписана у п.л. бр. 233 к.о. Бања Лука V, (некатегорисани пут), сусвојина Тошић Стеве Ненада са 1/4, Симе Матавуља 2, Сумоња Стеве Љепосаве са 1/4, Сан. жетелаца, Томаш Стеве Радојке са 1/4, Крањска бр. 9, Сумоња Стеве Гојка са 1/4, Тузланска бр. 29;
22. к.ч. бр. 247/2 у површини од 158 м² уписана у п.л. бр. 85 к.о. Бања Лука V, својина Ђекић Душана Љубомира са 1/1, М. Дујића 55, Челинац;
23. к.ч. бр. 246/3 у површини од 123 м² уписана у п.л. бр. 90 к.о. Бања Лука V, својина Голубовић Душана Радојке, са 1/1, Тузланска 27;
24. к.ч. бр. 246/4 у површини од 01 м² уписана у п.л. бр. 90 к.о. Бања Лука V, својина Голубовић Душана Радојке, са 1/1;
25. к.ч. бр. 244/2 у површини од уписана у п.л. бр. 286 к.о. Бања Лука V, својина Блаженовић Млађена Миленка, са 1/1;
26. к.ч. бр. 243/2 у површини од 53 м² уписана у п.л. бр. 202 к.о. Бања Лука V, својина Блаженовић Млађена Мише, са 1/1, Тузланска 23а;
27. к.ч. бр. 242/4 у површини од 80 м² уписана у п.л. бр. 202 к.о. Бања Лука V, својина Блаженовић Млађена Мише, са 1/1;
28. к.ч. бр. 242/3 у површини од 60 м² уписана у п.л. бр. 273 к.о. Бања Лука V, својина Блаженовић Млађена Ратка са 1/1, Тузланска 25, к.о. Бања Лука V;
29. к.ч. бр. 33/8 у површини од 11 м² уписана у п.л. бр. 187 к.о. Бања Лука V, својина Брмбојевић Јована Душана, са 1/1, Косте Јарића бр. 19;
30. к.ч. бр. 36/4 у површини од 98 м² уписана у п.л. бр. 333 к.о. Бања Лука V, својина Вујанчевић Анђелка Боро, са 1/1, Тузланска 14;
31. к.ч. бр. 127/7 у површини од 147 м² уписана у п.л. бр. 243 к.о. Бања Лука V, својина Ђукић Миланка Раде, са 1/1, Тузланска 9;
32. к.ч. бр. 127/8 у површини од 156 м² уписана у п.л. бр. 376 к.о. Бања Лука V, својина Вуковић Косте Милана, са 1/1, В. Р. Путника 3/1;
33. к.ч. бр. 127/9 у површини од 10 м² уписана у п.л. бр. 260 к.о. Бања Лука V, својина Аничкић Смиљке Огњена, са 1/1, Б. Поткоњака 55;
34. к.ч. бр. 128/13 у површини од 34 м² уписана у п.л. бр. 370 к.о. Бања Лука V, својина Зорић Боже Гојка, са 1/1, Сан. жетелаца бр. 19;
35. к.ч. бр. 128/15 у површини од 125 м² уписана у п.л. бр. 253 к.о. Бања Лука V, својина Јокић Млађена Миладинке, са 1/1, село Бистрица;
36. к.ч. бр. 128/16 у површини од 69 м² уписана у п.л. бр. 254 к.о. Бања Лука V, својина Аулић Лазе Радојка, са 1/1, Б. С. Степановића;
37. к.ч. бр. 128/17 у површини од 62 м² уписана у п.л. бр. 255 к.о. Бања Лука V, својина Егић Лазе Милосавке, са 1/1, Тузланска 42;
38. к.ч. бр. 128/18 у површини од 16 м² уписана у п.л. бр. 154 к.о. Бања Лука V, сусвојина (некатегорисани пут) Лучић Тодора Љубинке, са 1/7, Царице Милице 32, Егић р. Вученовић Лазе Милосавке са 1/7, Тузланска 42, Аулић Лазе Радојке са 1/7, Булевар В. С. Степановића, Вученовић Лазе Рајка са 1/7, Санских жетелаца 19, Милинковић р. Вученовић Лазе Анђе са 1/7, Браће Кукрика 30, Јовић Тодора Слободанке са 1/7, Бановић Страхине 18, Гајдек р. Сумоња Тодора Стојанке са 1/7, Цриквеница, Винодолска 28;
39. к.ч. бр. 128/14 у површини од 27 м² уписана у п.л. бр. 250 к.о. Бања Лука V, својина Вученовић Лазе Рајко, са 1/1, Санских жетелаца 19;
40. к.ч. бр. 205/5 (н.п. 36/5) у површини од 177 м² уписана у зк. ул. бр. Ребровац и п.л. бр. 91 к.о. Бања Лука V, својина Голубовић Нике Стеве са 1/1;
41. к.ч. бр. 265/2 у (н.п. 40/2) у површини од 49 м² уписана у зк. ул. бр. 10 к.о. Ребровац и п.л. бр. 137 к.о. Бања Лука V, својина Поповић Максима Станка, са 7/10, Тузланска 32, а перма извода из Регулационог плана који је саставни део ове одлуке.

II

Инвеститор изградње објекта из претходне тачке је Град Бања Лука са којим ће Влада Републике Српске у

складу са чланом 7. Закона о експропријацији, посебним уговором регулисати међусобне односе.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-020-127/02
21. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др **Младен Иванић**, с.р.

167

На основу члана 2. тачка 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 19. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/96 и 15/96), Влада Републике Српске, на седници од 21. фебруара 2002. године, донела је

ОДЛУКУ

I

Утврђује се да је од општег интереса проширење улице Голуба Бабића у насељу Дракулић у Бањој Луци, па се у ту сврху може извршити потпуна и непотпуна експропријација непокретности и то к.ч. 151/2 (н.п. 514) у површини 350 м² уписано у зк. ул. 582 к.о. Дракулић, власништво Остојић Драшка, Микић р. Остојић Наде и Вученовић Маринка из Бање Луке и к.ч. 151/1 (н.п. 509/1) и зк. ул. 583 к.о. Дракулић у површини 467 м² власништво Остојић Петка, а према изводу из Регулационог плана, који је саставни део ове одлуке.

II

Корисник експропријације је Град Бања Лука - Одељење за просторно уређење.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-020-125/02
21. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др **Младен Иванић**, с.р.

168

На основу члана 34. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске, бр. 3/97 и 3/98) и Одлуке Владе Републике Српске о образовању Комисије за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Еворпе и Светске трговинске организације број 02/1-020-129/02 од 13. фебруара 2002. године ("Службени гласник Републике Српске", број 12/02), Влада Републике Српске, на седници од 13. фебруара 2002. године, донела је

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА ХАРМОНИЗАЦИЈУ ПРАВНОГ СИСТЕМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА РЕГУЛАТИВОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ, САВЕТА ЕВРОПЕ И СВЕТСКЕ ТРГОВИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

I

Именују се чланови Комисије за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације у саставу:

1. Милан Дунор, саветник председника Владе, председник,

2. Бранислав Жугић, Министарство за економске односе са иностранством Републике Српске, заменик председника.

А) Поткомисија усаглашења прописа са регулативом ЕУ:

3. Никола Ковачевић, Министарство правде,

4. Биљана Пејић, Министарство правде,

5. Јелена Кнежевић, Министарство финансија,

6. Горан Бабић, Министарство финансија,

7. Нада Загајац, Министарство енергетике и рударства,

8. Љиљана Соколић, Министарство саобраћаја и веза,

9. Миленко Станковић, Министарство за урбанизам, стамбено-комуналне делатности, грађевинарство и екологију,

10. Рајко Кличковић, Министарство за питање борача, жртава рата и рада,

11. Никола Двизац, Министарство здравља и социјалне заштите,

12. Драго Недић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,

13. Слободан Мариловић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,

14. Дева Узелац, Министарство индустрије и технологије,

15. Петар Милашиновић, Министарство индустрије и технологије - Завод за стандардизацију,

16. Цвијета Ковачевић, Биро за односе са јавношћу,

17. Нада Појатар, Министарство трговине и туризма,

Б) Поткомисија усаглашења прописа са регулативом Савета Европе:

18. Страхинја Ђурковић, Министарство правде,

19. Снежана Јовановић, Министарство правде,

20. Радомир Кужет, Министарство правде,

21. Анто Николић, Министарство управе и локалне самоуправе,

22. Весна Ћелић, Министарство управе и локалне самоуправе,

23. Љиљана Борић, Министарство управе и локалне самоуправе,

24. Зоран Цветковић, Министарство одбране,

25. Мисослава Војводић, Министарство унутрашњих послова,

26. Стјепан Мацановић, Министарство за избеглице и расељена лица,

27. Тина Радоњић, Министарство за економске односе са иностранством,

28. Небојша Каурин, Министарство просвете,

В) Поткомисија усаглашења прописа са Светском трговинском организацијом:

29. Брацо Вранчић, Министарство трговине и туризма,

30. Миодраг Кудић, Министарство финансија,

31. Немања Драшковић, Министарство за економске односе са иностранством,

32. Наташа Жугић, Министарство индустрије и технологије - Завод за стандардизацију,

33. Мирослав Чичић, Министарство саобраћаја и веза,

34. Горан Перковић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

II

Задатак Комисије утврђен је Одлуком о образовању Комисије за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације број 02/1-020-129/02 од 13. фебруара 2002. године ("Службени гласник Републике Српске", број 12/02).

III

Ступањем на снагу овог решења ставља се ван снаге Решење број 02/1-020-1095/99 од 5. новембра 1999. године ("Службени гласник Републике Српске", број 38/99).

IV

Ово решење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-020-130/02
13. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др **Младен Иванић**, с.р.

169

На основу члана 60. став 1. Закона о државним предузећима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/95, 4/96, 21/96 и 3/97) и члана 34. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на седници од 27. фебруара 2002. године, донела је

РЕШЕЊЕ

О ИЗМЕНИ РЕШЕЊА О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА
УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА
ОДП “БОСНАЕКСПРЕС” ДОБОЈ

1. У тачки 2. Решења о именовању чланова Управног и Надзорног одбора ОДП “Боснаекспрес” Добој број 02/1-020-704/01 од 27. априла 2001. године уместо Војислава Ђедовца именује се Мирко Кајганић.

2. Ово решење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-020-122/02
27. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др **Младен Иванић**, с.р.

170

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на седници од 16. јануара 2002. године, донела је

ЗАКЉУЧАК

1. Влада Републике Српске разрешиће дужности директора лица против којих је покренут кривични поступак и оптужница ступила на правну снагу, за кривична дела извршена на раду или у вези са радом или дела недолучна функцији коју обављају.

2. У вези са тачком 1. овог закључка задужују се министри да покрену поступак за разрешење директора - функционера за која су ресорно надлежни.

3. Овај закључак ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-020-132/02
16. јануара 2002. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Др **Младен Иванић**, с.р.

171

На основу члана 11. Уредбе о регресу за приплодну стоку и премије за млеко у 2002. години (“Службени гласник Републике Српске”, број 69/01), Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О НАЧИНУ УТВРЂИВАЊА И ИСПЛАТЕ РЕГРЕСА ЗА
ПРИПЛОДНУ СТОКУ И ПРЕМИЈЕ ЗА МЛЕКО

Члан 1.

Овим правилником утврђује се начин остваривања и исплате регреса за приплодну стоку (у даљем тексту: регрес) и премије за млеко (у даљем тексту: премија) утврђени Уредбом о регресу за приплодну стоку и премије за млеко у 2002. години (у даљем тексту: Уредба).

Члан 2.

Регрес се остварује на основу захтева, уз који корисник регреса из члана 2. Уредбе подноси:

1. записник овлашћене комисије о оцењивању и класирању грла;

2. потврду селекцијске службе да уредно води основну матичну евиденцију;

3. уверење о утврђеној гравидности за приплодне јунице и назимице, а за приплодне бикове, овнове и нерастове потврду Републичке селекцијске службе да су грла за која се подноси захтев за регрес, регистрована као квалитетна приплодна грла, те да су овнови произведени у регистрованом репроцентру;

4. за нерастове и назимице, потврда Републичке селекцијске службе за продата приплодна грла на тржишту;

5. обрачун регреса на прописаном обрасцу који је саставни део овог правилника.

За фармере који су произвели квалитетна приплодна грла, а нису регистровани као правни субјект, захтев за регрес подноси одел за привреду општине на основу записника комисије за оцењивање и класирање приплодне стоке.

Регрес за пиленке родитељских јаата из члана 2. Уредбе, остварује се на основу захтева корисника, који има производњу расплодних јаја властитог матичног јаата, а исте инкубира у властитој инкубаторској станици и намењене су замени властитог матичног јаата, уз који корисник регреса подноси:

1. записник овлашћене комисије за утврђивање броја пиленки намењених за родитељско јаато, старости од 16-18 недеља,

2. потврду Републичке селекцијске службе да је јаато уматичено и да се води одговарајућа евиденција,

3. обрачун регреса на прописаном обрасцу који је саставни део овог правилника.

Члан 3.

Премија из члана 6. Уредбе, остварује се на основу захтева уз који:

1. предузећа, прерађивачи млека, земљорадничке задруге и пољопривредна газдинства са статусом правног лица, који се баве производњом, те прерадом или откупом млека од фармера, подносе:

- списак фармера који садржи: име и презиме, место пребивалишта, количину откупљеног млека, проценат млечне масти и беланчевина;

- фактуру о продаји млека која садржи количине и проценат млечне масти и беланчевина;

- потврду прерађивача млека која садржи преузете количине млека за обрачунски период и просек масти и беланчевина преузетог млека;

- за млеко које сами произведу и прераде изјаву, да је млеко произведено на сопственој фарми и употребљено за даљу прераду у својим прерађивачким капацитетима, податке о количини и проценту млечне масти и беланчевина на основу књиговодствене евиденције;

2. земљорадничка задруга и друго правно лице који производе овчији и козији сир у организованој производњи са фармерима, подносе потврду о преузетим количинама сира који је произведен у организованој производњи на основу књиговодствене евиденције и списак фармера који садржи: име и презиме, место пребивалишта, број уговора о кооперативној производњи, број откупног блока и количине преузетог сира,

3. произвођачи млека који испоручују млеко ван територије Републике Српске, оствариће премију преко привредног субјекта са којим се договоре о условима за извршену услугу.

Лица из става 1. овог члана уз захтев за остваривање премије подносе обрачун премије на обрасцу ОПМ који је саставни део овог правилника.

У обрачун премије за овчије млеко прерађено у сир узима се количина од четири литра овчијег млека са 6% млечне масти и 6% беланчевина за килограм меког сира, а за килограм тврдог сира узима се количина од седам литара млека истог квалитета.

За козије млеко прерађено у сир узима се количина од седам литара са најмање 3,2% млечне масти и 3,2% беланчевина за килограм меког сира, а за килограм тврдог сира узима се количина од 11 литара млека истог квалитета.

Члан 4.

Обрачунски литар испорученог млека у смислу члана 8. став 1. Уредбе утврђује се тако што се количина млека множи са утврђеним процентом млечне масти и беланчевина, па се тај износ дели са 3,2.

Члан 5.

Захтев са документацијом из чл. 2. и 3. овог правилника, корисник регреса, односно премије подноси Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, ул. Милоша Обилића 51 - Бијељина.

Корисник регреса захтев из става 1. овог члана подноси квартално, до 20. у месецу за претходни квартал и до 20. јануара наредне године за задњи квартал претходне године, а корисник премије једанпут за сваки календарски месец до 15. у месецу за претходни месец.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примењиваће се од 1. јануара 2002. године.

Број: 01-33-599/02
5. фебруара 2002. године
Бијељина

Министар,
Мр Родољуб Тркуља, с.р.

Образац ОРС

(Назив корисника регреса)

Број жиро-рачуна

ОБРАЧУН РЕГРЕСА ЗА ПРИПЛОДНА ГРЛА У 2002. ГОДИНИ

Ред. бр.	Категорија грла	Број грла	Износ регреса по грлу (КМ)	Износ обрачаног регреса 3x4 (КМ)
1	2	3	4	5
Укупно: _____				

Печат и потпис овлашћеног лица

Место и датум _____
корисника регреса

Образац ОПМ

(Назив корисника премије)

Број жиро-рачуна

ОБРАЧУН ПРЕМИЈЕ ЗА МЛЕКО Месец _____ 2002. године

Произведене или откупљене количине млека (литара)	Процент млечне масти	Обрачане количине млека (1x2:3,2)	Износ премије по литру (КМ)	Износ обрачане премије 3x4 (КМ)
1	2	3	4	5
Печат и потпис овлашћеног лица				

Место и датум _____
корисника премије

172

На основу члана 9. Уредбе о регресирању производње семена за вештачко осемењавање у говедарству за 2002. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 69/01), Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О НАЧИНУ УТВРЂИВАЊА И ИСПЛАТЕ РЕГРЕСА ЗА ПРОИЗВОДЊУ СЕМЕНА ЗА ВЕШТАЧКО ОСЕМЕЊАВАЊЕ У ГОВЕДАРСТВУ

Члан 1.

Овим правилником утврђује се начин остваривања и исплате регреса (у даљем тексту: регрес) за произведено и испоручено семе за вештачко осемењавање у говедарству, утврђено Уредбом о регресу за производњу семена за вештачко осемењавање у говедарству за 2002. годину (у даљем тексту: Уредба).

Члан 2.

Регрес се остварује на основу захтева, уз који произвођач семена за вештачко осемењавање у говедарству (у даљем тексту: корисник регреса), из чл. 3. и 6. Уредбе, подноси:

1. потврду корисника регреса о броју испоручених доза,
2. потврду ветеринарских станица о броју преузетих доза,
3. обрачун регреса на прописаном обрасцу који је саставни део овог правилника.

Члан 3.

Захтев са документацијом из члана 2. овог правилника, корисник регреса подноси Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, ул. Милоша Обилића 51 - Бијељина.

Захтев корисника регреса неће бити узет у разматрање уколико не достави комплетну документацију прописану чланом 2. овог правилника.

Корисник регреса захтев из става 1. овог члана подноси једанпут за сваки календарски месец, до 15. у месецу за претходни месец.

Члан 4.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примењиваће се од 1. јануара 2002. године.

Број: 01-33-1307/02
28. фебруара 2002. године
Бијељина

Министар,
Мр Родољуб Тркуља, с.р.

Образац ОРС

(Назив корисника регреса)

Број жиро-рачуна

ОБРАЧУН регреса за производњу семена за вештачко осемењавање у говедарству За период _____ 2002. године

број доза	цена по дози (КМ)	укупан износ (1x2) (КМ)
1	2	3
Печат и потпис овлашћеног лица		

Место и датум _____
корисника регреса

173

На основу члана 56. став 4. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК**О ВРСТАМА ПОШИЉАКА ПРОИЗВОДА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА ЗА КОЈЕ НИЈЕ ПОТРЕБНО ВЕТЕРИНАРСКО РЕШЕЊЕ О НЕПОСТОЈАЊУ СМЕТЊИ ЗА УВОЗ ИЛИ ПРОВОЗ****Члан 1.**

Ветеринарско решење о непостојању сметњи за увоз или провоз пошиљака производа животињског порекла које подлежу ветеринарској контроли на граничним прелазима није потребно за пошиљке:

1) термички или ферментативним зрењем обрађених производа животињског порекла, без обзира на њихову намену, под условом да овлашћени ветеринар земље извознице у међународном ветеринарско-санитарном сертификату, који мора пратити пошиљку, потврди:

- да је производ добијен од здравих животиња под сталном контролом надлежне ветеринарске инспекције, да је приликом производње подвргнут одређеном термичком, односно ферментативном поступку који искључује могућност преношења заразних болести и штетног деловања на кориснике тих производа укључујући и ниво радиолошке контаминације и штетних остатака (резидуа) пестицида, антибиотика, сулфонамида, хормона, тешких метала и др;

Под термички обрађеним производима, у смислу ове тачке, подразумевају се: конзерве свих врста, трајни сувомеснати производи, месни екстракт, месне супе, стерилисано и пастеризовано млеко, млеко у праху, сладолед, шлаг, бутер, трајни сиреви, кондиторски производи на бази меса, млека, јаја или меда и други производи слични наведеним.

2) меса, рибе и конзумне рибе, ракова, шкољки, жаба и мекушана, под условом да овлашћени ветеринар земље извознице међународним ветеринарско-санитарним сертификатом потврди да је пошиљка здрава и да се њом не може пренети заразна болест животиња која подлеже обавези пријављивања;

3) сирове вуне, сирових кожа, сировог крзна животиња, длаке и репова, ако је међународним ветеринарско-санитарним сертификатом овлашћени ветеринар земље извознице потврдио да ти производи потичу од здравих животиња, да се том пошиљком не може пренети ни једна заразна болест која подлеже обавези пријављивања и да у земљи извознице нису утврђене болести са листе А;

4) штављених или полуштављених (пиклованих, хромираних и сл.) кожа, фабрички прерађене вуне (пране, чешљане, бељене, топс, мохер и сл.) длака и перја ако су фабрички прани и сортирани, кућица пужева, тошњеног воска, козумних јаја и производа од јаја, меда, воска свилених буба и црева у затвореној амбалажи, под условом да ове пошиљке прати сертификат овлашћеног ветеринара земље извознице којим се потврђује степен обраде и њихова исправност;

5) сточне хране (цело зрно, прекрупна, мекиње, сточно брашно и сл.), рибљег брашна, месно-коштаног брашна, хране за рибе, млека у праху, хране за псе и мачке и друге кућне љубимце, с тим да овлашћени ветеринар земље извознице у сертификату који прати пошиљку потврди:

- да храна, односно састојци сточне хране потичу из места у којима не владају заразне болести животиња и да је производни процес под сталном ветеринарском контролом, чиме се обезбеђује да се том пошиљком не могу пренети заразне болести животиња;

- да храна, односно састојци сточне хране у овој пошиљци не садржи штетне материје (пестициде, антибиотике, хормоне, сулфонамиде и др.) у количинама већим од дозвољених у Републици Српској.

Све пошиљке, претходно наведене обавезно подлежу прегледу од стране граничног ветеринарског инспектора на граничном прелазу.

Пошиљке које имају испод 2% анималних састојака, чоколаде, кондиторски производи на бази меса, млека, јаја или меда нису дужне имати међународни ветеринарско-санитарни сертификат земље извознице, ако то није уобичајено у земљи извознице, али се обавезно морају прегледати на граничном прегледу од стране граничног ветеринарског инспектора.

Ако у место крајњег корисника приспе неисправна пошиљка, општински ветеринарски инспектор ће задржати пошиљку, а граничној ветеринарској инспекцији и Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде доставити свој записник и друга документа о утврђеној неисправности пошиљке.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 09-335-1152/02
22. фебруара 2002. године
Бијељина

Министар,
Мр Родољуб Тркуља, с.р.

174

На основу члана 3. ст. 1. и 4. Закона о ветеринарској заштити животиња и ветеринарској делатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

НАРЕДБУ**О СПРОВОЂЕЊУ МЕРА ЗАШТИТЕ ЖИВОТИЊА ОД ЗАРАЗНИХ И ПАРАЗИТСКИХ БОЛЕСТИ У 2002. ГОДИНИ****1 - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ**

Овом наредбом одређује се спровођење мера за спречавање, откривање и сузбијање заразних болести и паразитских болести животиња:

1. Класична куга свиња,
2. Њукастлска болест,
3. Бедреница и пуштатавац,
4. Беснило,
5. Болест Аujeszког свиња,
6. Ентеротоксемија оваца и дизентерија јагњаци,
7. Заразна шепавост оваца,
8. Бруцелоза,
9. Ехинококоза,
10. Ензотска леукоза говеда,
11. Генитална кампилобактериоза,
12. Инфективна анемија копитара,
13. Кокошији тифус, пулуроза и инфекција са *Salmonellom enteritidis* и *S. taphimurium*, те остале салмонелозне инфекције,
14. Лептоспироза,
15. Маститиси,
16. Паратуберкулоза,
17. Q-грозница,
18. Трихомонијаза,
19. Трихинелоза,
20. Туберкулоза,
21. Инфективни ринотрахеитис говеда-инфективни пустиларни вулво вагинитис (ИБР/ИПВ),

22. Заразне и паразитске болести пчела,
23. Заразне и паразитске болести риба и шкољки,
24. Говеђа спонгиформна ецефалопатија,
25. Болест плавог језика.

II - ИМУНОПРОФИЛАКТИЧКЕ МЕРЕ

1. Класична куга свиња

Све свиње у породичним имањима, у периоду март-јун и септембар-октобар морају се вакцинисати против класичне куге свиња, вакцином припремљеном од атенуираног вируса (К-сој). Назимице и крмаче морају се вакцинисати пре сваког припуста, нерастови два пута годишње, а подмладак у доби од 60 дана и изван назначених раздобља.

На фармама са комплетним производним циклусом прасад се може вакцинисати у доби од 45-60 дана, назимице и крмаче пре сваког припуста, а нерастови два пута годишње.

У промет се могу ставити само имуне свиње, односно свиње које су вакцинисане најмање седам дана пре стављања у промет.

Промет свиња допушта се само на сточним пијацама, сајмовима, догонима и другим откупним местима који су под ветеринарском контролом.

2. Атипична куга живине - Њукастлска болест

Сва екстензивно држана живина мора се вакцинисати против атипичне куге два пута годишње вакцином произведеном из соја La Sota.

Вакцинација из става 1. ове подтачке мора се спроводити између 15. априла и 30. маја први пут, те између 15. октобра и 30. новембра други пут, а код приновљене живине између наведених раздобља.

Живина и перната дивљач на фармама и свим облицима интензивне производње мора се вакцинисати против њукастлске болести, тако да буде стално имуна.

Успех спроведене вакцинације живине просуђује се серолошком претрагом, која је саставни део имунопрофилактичког поступка.

Имунитет се контролише:

а) у екстензивним узгојима живине узимањем пет узорака крви на 1000 ком. вакцинисане живине два пута годишње, три до четири седмице након спроведеног цељења;

б) у интензивним узгојима претрагом 20 узорака крви по јату, најмање два пута годишње, те свако јато товних пилића три до четири седмице након спроведеног цељења.

Овлашћене ветеринарске организације или овлашћене ветеринарске службе организација и власници живине у интензивном узгоју дужни су доставити надлежној ветеринарској инспекцији план акција цељења против ове болести.

3. Бедреница и шупштавац

Говеда и овце у зараженим подручјима (бедреничним дистриктима) морају се вакцинисати против бедренице и шупштавца најкасније до 30. априла.

Говеда и овце допуштено је терати на пашу изван заражених подручја, ако су вакцинисане против бедренице и ако је од вакцинације прошло више од 30 дана.

4. Беснило

Сви пси старији од три месеца морају се вакцинисати против беснила на целом подручју Републике Српске, најкасније до 31. марта.

Пас, који у току године достигне старост од три месеца мора бити вакцинисан у наредних 14 дана, а пас који је набављен, а није вакцинисан, у року од 14 дана од дана набавке.

За вакцинацију се могу користити само вакцине умртвљених, високоимуногених сојева вируса беснила (Flury-LEP) за вакцинацију паса, мачака, говеда, оваца, коза и свиња.

Ветеринаска служба овлашћена за цељење паса против беснила дужна је за сваког цељеног пса уплатити износ од 50% од одређене јединствене цене у корист посебног рачуна 70700-638-3-4003091 Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, најкасније до десетог у месecu за протекли месец.

У случају потребе, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде може наредити вакцинацију и других животиња против беснила у појединим подручјима.

5. Болест Аujeszzkog свиња

Све приплодне свиње у узгојима где се болест појавила морају се вакцинисати против болести Аujeszzkog свиња.

6. Ентеротоксемија оваца и дизентерија јагњади

На подручјима на којима се болест стално појављује морају се вакцинисати све овце и јагњад.

7. Заразна шепавост оваца

На подручјима на којима је претходне године утврђена заразна шепавост оваца морају се вакцинисати све овце.

III - ДИЈАГНОСТИЧКЕ ПРЕТРАГЕ ЗА ОТКРИВАЊЕ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

1. Болест плавог језика

У случају појаве болести плавог језика у суседним земљама, обавезно је спровести серолошку дијагностику код свих преживара у радијусу од 100 км од најближег жаришта болести у суседној држави уз модификације овисно о географском положају, кретању ветрова, комуникацијама итд.

На осталом подручју Републике Српске обавезно је извршити серолошку дијагностику у случају сумње на ову болест и када се сумња да су животиње допремљене из непознатог или евентуално угроженог подручја.

На простору целе Републике Српске обавезно је спровести систематско уништавање преносилаца болести плавог језика, комараца из рода *Culicoides*. Дезинсекцију спроводити, по могућности топлим запрашивањем са земље, али и сваком другом прихватљивом методом за уништавање преносилаца болести плавог језика.

2. Бруцелоза

На бруцелозу се мора серолошки претражити:

- једанпут годишње крв или млеко свих расплодних крава старијих од 24 месеца у узгојима до 100 грла и 20% расплодних крава и јуница у узгојима бројнијим од 100 грла;

- једанпут годишње крв свих крмача и назимица пре увођења у репродукцију или у току друге половине гравидитета у узгојима од десет до 100 грла, те крв 20% крмача у узгојима бројнијим од 100 грла;

- крв набављених оваца и коза пре увођења у узгој;

- два пута годишње крв бикова, нерастова, овнова и жарчева који служе за производњу семена за вештачко осемењавање и природни припуст, тако да се један преглед обави пре коришћења за расплод, при чему се крв овнова мора претражити и на *Brucella ovis* инфекцију.

У стадима у којима се утврди инфекција *Brucellom ovis*, обавезна је претрага свих оваца у стаду на ову инфекцију.

Ветеринари су дужни доставити крв животиња на лабораторијску претрагу, а по могућности и фетус код сваког побачаја крава, јуница, назимица, крмача, оваца и коза.

3. Ензоотска леукоза говеда

На ензоотску леукозу говеда мора се претражити крв или млеко расплодних говеда старијих од 24 месеца у узгојима бројнијим од десет грла и крв свих расплодних говеда старијих од шест месеци на фармама музних крава.

Крв бикова за производњу семена за вештачко осемењавање и бикова за природни припуст претражује се два пута годишње на ензоотску леукозу говеда.

Расплодна говеда која се доводе на изложбе и смотре или се стављају у промет морају бити прегледана на ензоотску леукозу. Налаз дијагностичког лабораторија не сме бити старији од 30 дана.

4. Генитална кампилобактериоза

Брис или испирак перипуција бикова за природни припуст или производњу семена за вештачко осемењавање претражује се на кампилобактериозу два пута годишње.

Прва претрага мора се обавити пре коришћења за припуст, односно узимања семена за вештачко осемењавање.

Код сваког побачаја говеда, оваца и коза ветеринари су дужни доставити на лабораторијску претрагу узорак крви, а по могућности и побачени фетус.

5. Инфективна анемија копитара

Серолошка претрага узорака крви копитара мора се обавити:

- два пута годишње (јануар, јун) код правних лица која користе копитаре за производњу биолошких препарата (вакцина, серума) и семена за вештачко осемењавање;

- једном годишње, најкасније до 31. октобра, у ергелам, пастуварнама, спортским друштвима и на шумским радилиштима, као и узгојима бројнијим од десет копитара;

- када се набављено грло уводи у узгој наведен у подст. 1. и 2. овог става;

- код пастува пре лиценцирања;
- када се копитари доводе на изложбе, смотре, спортска такмичења и опасивања у ергеле;
- када се копитари стављају у промет.

Налаз о негативној серолошкој претрази у случајевима из подст. 3, 4, 5. и 6. ове подтачке не сме бити старији од 30 дана.

6. Лептоспироза

Крв бикова, овнова, јарчева, нерастова и пастува који служе за производњу семена за вештачко осемењавање и природни припуст, серолошки се претражује на лептоспирозу два пута годишње.

Ветеринари су дужни доставити крв животиња на лабораторијску претрагу код сваког побачаја крава, јуница, оваца, коза, свиња и кобила када се посумња да је узрок лептоспироза.

7. Маститиси

Произвођачи млека и производа од млека намењених јавној потрошњи, дужни су двапут у току године у размаку од шест месеци сваку музну краву, козу и овцу претражити на поремећену секрецију вимена, према програму Ресора ветеринарске службе, о чему се води посебна документација.

Пре стављања млека и млечних производа у промет за јавну потрошњу свака музна кржава, овца и коза од којих млеко потиче мора се претражити на поремећену секрецију вимена.

Млеко крава, коза и оваца с поремећеном секрецијом вимена мора се бактериолошки претражити. Након утврђеног позитивног бактериолошког налаза за време спровођења терапије и до истека каренце забрањује се стављање млека у промет.

8. Паратуберкулоза

Крв и балега бикова, овнова и јарчева који служе за производњу семена за вештачко осемењавање или природни припуст, мора се два пута годишње претражити на паратуберкулозу.

9. Q-грозница

Код сваке појаве оболевања људи од ове болести обавезно је спровођење дијагностике код свих пријемчивих животиња на угроженој фарми.

Код сваког побачаја крава, јуница, оваца и коза мора се спровести лабораторијска претрага на Q-грозницу.

Забрањује се држање оваца и коза у дворипштима фарми музних крава.

10. Кокошији тифус, пулуроза и инфекција са *Salmonellom enteritidis* и *S.typhimurium* те остале салмонелозне инфекције

Дијагностичком поступку брзе крвне аглутинације подлежу једном у шест месеци сва јата несаница (конзумна и расплодна), која се користе у комерцијалне сврхе, од преношења до краја производње:

а) у јатима до 1.000 животиња претражује се 30 узорака крви;

б) у јатима с 1.001-5.000 животиња претражује се 60 узорака крви;

в) у јатима с 5.001-10.000 животиња претражује се 100 узорака крви;

г) у јатима с 10.001-20.000 животиња претражује се 140 узорака крви;

д) у јатима са више од 20.000 животиња претражује се 180 узорака крви.

Јаја (конзумна и расплодна) могу се стављати у промет или инкубирати само ако потичу од јата која су слободна од наведених салмонела, односно ако власници јата живине имају потврду о здравственом стању јата издату од овлашћеног лабораторија.

Власници свих врста и категорија живине чији су производи намењени јавној потрошњи дужни су на бактериолошке претраге у овлашћене лабораторије достављати:

а) једнодневне пилиће, код увоза или купљене изван Републике Српске угинуле током превоза од валионице до фарме, те оне које угину у следећа два дана на фарми. Претражује се до 30 лешева;

б) лешеви подмлатка и несаница (расплодних и конзумних јаја) најмање једном месечно. Узорком се сматра једнодневно угинуће или највише 20 лешева по јату;

в) скупне узорке фецеса подмлатка у доби од четири седмице, те две седмице пре седмице почетка носивости, код несаница једном тромесечно. Сваки пут се претражују три скупна узорка од најмање 30 животиња;

г) једном тромесечно најмање 30 конзумних јаја по јату;

д) лешеви товних пилића намењених клању, најраније две седмице пре клања. Узорком се сматра најмање три леша или три жртвована пилета по јату. Јато живине за клање подразумева живину исте врсте и доби из једног објекта, намењену клању. Клати је допуштено само јата слободна од салмонела, а власник јата мора имати потврду о здравственом стању издату од овлашћеног лабораторија;

ђ) најмање 30 оплођених јаја из којих се при инкубирању нису излегли пилићи, 30 пилића угинулих у валионику (једном седмично).

Потврда о здравственом стању јата из става 2. ове тачке издаје се на основу достављеног службеног узорка.

Фабрике, мешаоне као и велетрговине сточне хране дужне су достављати на бектериолошку претрагу у овлашћене лабораториј узорке свих производа животињског порекла пре припремања крмних смеша или

стављања у промет и узорке сваке врсте готових крмних смеша најмање једном месечно.

Ветеринари су дужни доставити крв животиња, а по могућности и побачени фетус, на лабораторијске претраге на салмонелозу код сваког побачаја кобила, оваца и коза кад се сумња на салмонелозу.

11. Трихомонијаза

Бикови за природни припуст или вештачко осемењавање морају се пре коришћења, а у току коришћења два пута годишње, лабораторијски претражити на трихомонијази.

12. Туберкулоза

Обавезна општа туберкулинизација говеда старијих од 12 месеци мора се до 30. септембра спровести на подручју целе Републике Српске.

Сва расплодна говеда у узгојима бројнијим од десет грла, морају се на целом подручју Републике Српске туберкулинирати до 30. септембра.

Све расплодне свиње у узгојима бројнијим од 15 крмача, назимица и нерастова, морају се на целом подручју Републике Српске туберкулинирати до 31. маја.

За обнову узгоја није допуштено користити говеда и свиње које претходно нису туберкулиниране.

Овлашћени ветеринари у клаоницама морају водити посебну евиденцију о сваком утврђеном случају туберкулозе говеда и свиња, те о налазу обавестити надлежног ветеринарског инспектора у месту порекла туберкулозне животиње.

Патоанатомска дијагноза мора се потврдити у овлашћеном лабораторију.

13. Инфективни ринотрахеитис говеда - инфективни пустиларни вулвовагинитис (ИБР/ИПВ)

За природни припуст и производњу семена за вештачко осемењавање могу се користити само бикови који су два пута у току године подвргнути клиничком прегледу и лабораторијској претрази на ИБР/ИПВ.

Не смеју се оплођавати краве и јунице с клиничким знаковима заразног пустиларног вулвовагинитиса.

14. Заразне и паразитске болести пчела

У промет се могу стављати само здраве пчелиње заједнице, односно оне на којима су спроведене наређене дијагностичке и превентивне мере:

а) Америчка или европска трулеж пчелињег легла

У местима у којима је 1999. године утврђена америчка трулеж пчелињег легла морају се током марта и априла прегледати све пчелиње заједнице у кругу 3 км од жарашта. Сваку сумњу на болест треба потврдити лабораторијском претрагом. На претрагу се доставља службени узорак и то комад саћа с поклоњеним леглом величине 10x10 цм, омотан у амбалажу која пропушта ваздух.

б) Ноземоза

Власници пчелињих заједница дужни су током јануара и фебруара, а у континенталном делу Републике Српске до краја марта, узети узорке зимских губитака пчела и исте доставити на лабораторијску претрагу путем овлашћених ветеринарских организација.

в) Варооза

Власници пчелињих заједница дужни су обавити претраге пчелињих заједница против вароозе најмање два пута годишње, изван периода прикупљања меда.

15. Заразне и паразитске болести риба

На свим узгајалиштима и на отвореним водама за које су задужена спортска риболовна друштва морају се обавити клинички прегледи, узети узорци за лабораторијске претраге, те обавити лабораторијске претраге како следи:

а) на свим пастрмским рибањацима:

- у време мреста мора се обавити преглед матичног јата пастрмских врста риба на присутност узрочника заразне некрозе гуштераче, вирусне хеморагичне септикемије и заразне хематопоетске некрозе. За вирусолошке претраге треба узети оваријалну текућину 2-5% популације женки (скупни узорци од по пет матица у једну епрувету);

- при појави клиничких знакова заразне некрозе гуштераче потребно је узети узорке паренхиматозних органа (јетре, слезене, бубрега), при сумњи на вирусну хеморагичну септикемију узети енцефалон, а при заразној хематопоетској некрози бубрег, слезену и енцефалон матица;

- у марту и априлу морају се обавити претраге млађи пастрмских врста риба на присутност узрочника заразне некрозе и гуштераче, вирусне хеморагичне септикемије и заразне хематопоетске некрозе. За вирусолошке претраге узете се узорци јетре, слезене, бубрега и енцефалона;

б) на свим шаранским рибањацима:

- у време мреста мора се обавити преглед матичног јата шаранских врста риба на присутност узрочника пролетње виремије шарана. За вирусолошке претраге потребно је узети оваријалну течност 2-5 популације женки (скупни узорци од по пет матица у једну епрувету);

- у септембру се мора обавити преглед осталих категорија шаранских врста на присутност узрочника пролетње виремије шарана. За вирусолошке претраге потребно је узети енцефалон.

IV - МЕРЕ СПРЕЧАВАЊА ПАРАЗИТСКИХ БОЛЕСТИ

1. Трихинелоза

У свим случајевима клања свиња ради употребе за људску исхрану или код појаве трихинелозе свиња или оболела људи од трихинелозе, морају се спроводити мере откривања, сузбијања и искорењивања ове болести, у складу са Законом о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01) и Правилником о мерама за сузбијање трихинелозе животиња ("Службени гласник Републике Српске", број 21/95).

2. Ехинококоза

Приликом вакцинације паса против беснила мора се спровести дехелминтизација паса против *Echinococcus granulosus*, средством које поуздано убија зреле и незреле облике тракавице.

Ради спречавања ширења јајапаца у околини обавезно је псе након третирања држати најмање 48 сати у ограђеном простору, а њихов измет нешкодљиво уклонити.

Правна и физичка лица, која кољу стоку за јавну потрошњу, као и власници стоке који је кољу за властиту потрошњу, дужни су, ради спречавања ширења ехинококозе, одбачене органе заклане стоке учинити нешкодљивим прерадом у кафилеријама или прокувавањем, односно уништити их спаљивањем или закопавањем.

V - ЗООСАНИТАРНЕ МЕРЕ

1. Ради ефикасније здравствене заштите животиња, заштите здравља људи, ветеринарске заштите околине, као и код постојања епизоотолошке индикације, овлашћене ветеринарске организације морају спроводити дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију.

Дезинфекција се спроводи у објектима где бораве животиње и двориштима, објектима за клање животиња, прераду, производњу и складиштење намирница, производа и сировина животињског порекла, средствима за транспорт животиња, производа и сировина животињског порекла и другим објектима где је њено спровођење од интереса за здравственој заштити животиња и очување здравствене исправности животињских производа.

Дезинфекција се спроводи у складу са појединим прописима и по позиву правних и физичких лица.

Дезинсекција се спроводи у објектима где бораве животиње и дворашницама, објектима за клање животиња, прераду, производњу и складиштење намирница, производа и сировина животињског порекла, средствима за транспорт животиња, производа и сировина животињског порекла и другим објектима где је њено спровођење од интереса за здравствену заштиту животиња и очување здравствене исправности животињских производа.

Дезинсекција се спроводи у складу са појединим прописима и по позиву правних и физичких лица.

Дератизација се спроводи у објектима где бораве животиње и дворашницама, објектима за клање животиња, прераду, производњу и складиштење намирница, производа и сировина животињског порекла и другим објектима где је њено спровођење од интереса за здравствену заштиту животиња и очување здравствене исправности животињских производа.

Дератизација се спроводи два пута годишње, а на позив правних и физичких лица и чешће.

2. Ради заштите животиња од заразних, паразитских и других опасних болести, власници животиња у интензивним узгојима - фармама (више од: 15 говеда или 50 свиња или 100 оваца или 100 коза или 10 коња или 500 грла живине, за сваку категорију појединачно у исто време), дужни су успоставити ветеринарски ред:

- обезбедити економска дворашница и објекте где бораве животиње од неконтролисаног уласка и изласка људи, животиња и возила;

- поставити и одржавати уређаје за дезинфекцију лица и возила која улазе у економско дворашнице и животињске настамбе, а радницима и посетиоцима осигурати заштитну одећу и обућу;

- помије и отпацни који се користе као храна за свиње морају се претходно прокувати.

VI - ФИНАНСИРАЊЕ МЕРА

Јавне потребе у здравственој заштити животиња које се суфинансирају или финансирају из буџета Републике Српске су:

- лабораторијске претраге дијагностичког материјала ради утврђивања постојања заразних болести одређених чланом 3. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01), а које су одређене овом наредбом или посебним наредбама Владе, министарства, у складу са одредбама истог закона;

- клиничке, патоморфолошке и лабораторијске претраге ради разјашњења здравственог проблема који може нанети значајне привредне штете и поремећаје, на захтев Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресора ветеринарске службе;

- контрола имуности живине екстензивних узгоја након вакцинације против њукастике болести;

- контрола имуности говеда, свиња, оваца и других животиња након вакцинације против заразних болести, које одреди Ресор ветеринарске службе;

- претраге узорака крви на бруцелозу и ензоотску леукозу говеда (ако су позитивна грла уклоњена или строго изолована), осим код мушких расплодних животиња и продаје животиња;

- обезбеђење вакцина и потребних дијагностичких средстава по одлуци министарства;

- обезбеђење лабораторијских услова (опремање лабораторија) по одлуци министарства;

- накнада штете за животиње које су убијене, заклане или угинуле услед наређених мера и за предмете оштећене или уништене услед наређених мера;

- идентификација и контрола кретања животиња;

- спровођење затварања (блокаде) зараженог или на заразу сумњивог дворашња (економије) или подручја;

- нешкодљиво уклањање лешева или угуинулих животиња услед наређене мере, као и за опрему и друга средства потребна за нешкодљиво уклањање лешева (јаме, гробнице), те за хватање и уништавање паса и мачака лугалица при појави заразних болести животиња;

- дезинфекциона средства и опрема за дезинфекцију, као и за вршење дезинфекције, дезинсекције у зараженом или на заразу сумњивом дворашњу;

- учешће у трошковима изградње и опремања ветеринарских лабораторија;

- учешће у трошковима изградње карантина за животиње у промету из члана 53., односно за изградњу карантина из члана 57. овог закона;

- спровођење ветеринарско-санитарне контроле и контроле квалитета сировина и намирница животињског порекла, ветеринарско-санитарне контроле сточне хране и воде за напајање животиња;

- спровођење ветеринарско-санитарне контроле здравствене исправности семена за вештачко осемењавање и оплођене јајне ћелије за оплођивање животиња као и за спровођење здравствене контроле у области репродукције и вештачког осемењавања;

- учешће у трошковима рада кланица и млекара у вези са клањем, односно са прерадом животиња и намирница животињског порекла, које је наређено као мера за сузбијање заразе;

- наплату накнада за рад и накнада трошкова лица која учествују на сузбијању нарочито опасних заразних болести;

- испитивање ваљаности лекова и помоћних лековитих средстава стављених у промет када се посумња у њихову исправност;

- накнаде ветеринарским организацијама извршене поверене стручне послове инспекцијског надзора;

- специјализација ветеринарских радника и ветеринарско спровођење;

- усавршавање и унапређивање рада ресора ветеринарске службе министарства, ветеринарског инспектора, ветеринарске инспекције и др. (набавку опреме, превозних средстава и др.);

- спровођење програма приправничког стажа;

- подршка рада Друштва ветеринара и Ветеринарске коморе Републике Српске;

- опрема и средства за рад унутрашње и граничне ветеринарске инспекције;

- резерве средстава за хитне интервенције у случају епидемије болести са листе А (нпр. слинавка и шап, болест плавог језика).

VII - СПРОВОЂЕЊЕ МЕРА

Мере одређене овом наредбом обављају јавна и/или приватна ветеринарска служба (ветеринарска организација), овлашћена за обављање наведених послова од стране Ресора ветеринарске службе.

Спроводиоци мера прописаних у тач. II и III ове наредбе дужни су донети план њиховог спровођења, те исти доставити Ресору ветеринарске службе.

Дијагностичке и друге претраге прописане овом наредбом обавља Ветеринарски институт Републике Српске или дуга лабораторија по одобрењу Ресора ветеринарске службе Министарства.

Јединствене цене ветеринарских услуга које се спроводе на основу ове наредбе, уз сагласност Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, утврђује ветеринарска комора (по оснивању, а до тада Ресор ветеринарске службе Министарства пољопривреде), осим услуга које се финансирају из средстава буџета Републике Српске, чије цене одређује

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Ветеринарски инспектори решењем одређују ветеринарским организацијама рокове за извршење појединих одредби из ове наредбе. Ветеринарске организације морају ветеринарској инспекцији и Ресору ветеринарске службе Министарства пољопривреде месечно уручавати прописане формуларе и месечно их извештавати о обављеном послу. Из извештаја мора бити јасно следеће:

- број и датум решења ветеринарске инспекције;
- обављене вакцинације у складу са наредбом: врста и категорија животиње, болест, број вакцинација, цена по ценовнику Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, укупни износ;
- узимање узорака крви;
- животиње - врста и категорија животиње, болест (узорак узет за испитивање у:...), број узорака, цена по ценовнику Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, укупни износ;
- туберкулинизација: врста и категорија животиње, број животиња, цена по ценовнику Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, укупни износ;
- издавање уверења о здравственом стању животиње: врста животиње и категорија, број животиња, висина таксе по пропису (у наставку текста: такса) за уверења о здравственом стању животиња, укупни износ за сва изда-та уверења;
- обављени ветеринарско-санитарни прегледи у унутрашњем промету: врста и категорија животиње, врста попиљке, број, такса за поједини преглед, укупни износ;
- збрињавање пса по дану: број, цена по ценовнику Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, укупни износ;
- идентификација домаћих животиња: врста животиње, број, цена по ценовнику Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, укупни износ;
- напомен;
- извештај припремио: име и презиме, место, датум;
- одговорно лице: име и презиме;
- жиг.

Узорак формулара је наведен у прилогу 1. објављен заједно са овом наредбом као њен саставни део.

Ветеринарске организације морају ветеринарској инспекцији и Ресору ветеринарске службе Министарства пољопривреде сваки месец предочити обрачун за плаћање трошкова извођења прописаних мера.

Ветеринарски инспектори на основу документације из ст. 2. и 4. овог члана установљавају, да ли је била поједи-на мера из ове наредбе извршена у складу са прописима и

захтевима из ове наредбе и са потписом рачуна потврде, да је био рад обављен у складу са прописима.

Превентивне вакцинације морају се извршити у складу са упутством произвођача регистроване вакцине.

Ветеринарске организације, које обављају превентивно вакцинисање, односно дијагностичке претраге, морају да воде евиденцију, у коју уписују име и боравиште, односно фирму и седиште власника животиње, ознаку (број) животиње, датум вакцинације, односно претраге, име вакцине, име произвођача вакцине, рок трајања и контролни број вакцине и резултате дијагностичког испитивања.

Ако је за животиње, на којима се врши превентивна вакцинација и превентивне претраге из ове наредбе прописана идентификација и регистрација и ако нису означене на прописан начин, потребно их је означити.

Ветеринарске организације морају да прате здравствено стање животиња после употребе биолошког препарата и да обавештавају ветеринарску инспекцију о свим негативним појавама и могућој непоузданој имуно-сти.

Ветеринарске организације морају узимати узорке крви истовремено за све претраге код појединих врста животиња.

Ветеринарске организације морају узети узорке крви и узорке урина по посебном програму Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде, којег за сваку поједину ветеринарску организацију са одлуком прописује ветеринарски инспектор.

Ветеринарска инспекција мора податке добијене на основу овлашћења из ове наредбе употребљавати у складу са прописима о ветеринарским евиденцијама и чувати као пословну тајну. За сваку употребу података у друге сврхе мора да добије писмену сагласност Ресора ветеринарске службе Министарства пољопривреде.

Резултате истраживања из ове наредбе овлашћена лабораторија мора да пошаље ветеринарској инспекцији, која је издала решење о року за извођење појединих радова и ветеринарској организацији, која је узорке узела.

Ветеринарске организације морају да обавештавају ветеринарску инспекцију, да су примиле позитивне резултате истраживања.

VIII - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Ступањем на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о спровођењу мера заштите животиња од заразних и паразитских болести у 2001. години ("Службени гласник Републике Српске", број 8/01).

Ова наредба ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 09-335-1026/02
31. јануара 2002. године
Бијељина

Министар,
Мр Родољуб Труља, с.р.

ИЗВЕШТАЈ О ОБАВЉЕНИМ РАДОВИМА ПО НАРЕДБИ

Ветеринарска организација:

Датум: _____

бр. извештаја: _____

I. РАДОВИ ПО НАРЕДБИ

По одлуци ветеринарске инспекције бр. _____ дана _____ о роковима за извођење наредбе за месец _____ обавили смо:

1. ОБАВЉЕНЕ ВАКЦИНАЦИЈЕ ПО НАРЕДБИ

ВРСТА ЖИВОТИЊЕ И КАТЕГОРИЈА	БОЛЕСТ	БР. ВАКЦИНАЦИЈА	ЦЕНА ПО ЦЕНОВНИКУ Ресора Ветеринарске службе министарства пољопривреде	УКУПНИ ИЗНОС

Прилог 1.

2. УЗИМАЊЕ УЗОРАКА КРВИ

ВРСТА И КАТЕГОРИЈА	БОЛЕСТ узорак, узет за испитивање у:	БР. УЗОРАКА	ЦЕНА ПО ЦЕНОВНИКУ Ресора Ветеринарске службе Министарства пољопривреде	УКУПНИ ИЗНОС

3. ТУБЕРКУЛИНИЗАЦИЈА

ВРСТА ЖИВОТИЊЕ И КАТЕГОРИЈА	БР. ЖИВОТИЊА	ЦЕНА ПО ЦЕНОВНИКУ Ресора Ветеринарске службе Министарства пољопривреде	УКУПНИ ИЗНОС

II.

1. ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА О ЗДРАВСТВЕНОМ СТАЊУ ЖИВОТИЊА

ВРСТА ЖИВОТИЊЕ И КАТЕГОРИЈА	БР. ЖИВОТИЊА	ВИСИНА ТАКСЕ ЗА УВЕРЕЊА О ЗДР. СТАЊУ	УКУПНИ ИЗНОС

УКУПНИ ИЗНОС ЗА СВА ИЗДАТА УВЕРЕЊА:

а) ОБАВЉЕНИ ВЕТЕРИНАРСКО -САНИТАРНИ ПРЕГЛЕДИ У УНУТРАШЊЕМ ПРОМЕТУ

ВРСТА ЖИВОТИЊЕ И КАТЕГОРИЈА	ВРСТА ПОШИЉКЕ	БРОЈ	ЦЕНА	УКУПНИ ИЗНОС

б) ЗБРИЊАВАЊЕ ПСА ПО ДАНУ

БРОЈ	ЦЕНА ПО ЦЕНОВНИКУ Ресора Ветеринарске службе Министарства пољопривреде	УКУПНИ ИЗНОС

в) ИДЕНТИФИКАЦИЈА ДОМАЋИХ ЖИВОТИЊА

ВРСТА ЖИВОТИЊЕ	БРОЈ	ЦЕНА ПО ЦЕНОВНИКУ Ресора Ветеринарске службе Министарства пољопривреде	УКУПНИ ИЗНОС

III. НАПОМЕНА

Извештај припремио:

жи г

Одговорно лице:

место:

датум:

175

На основу члана 29. став 2. Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе ("Службени лист СФРЈ", број 53/91), министар здравља и социјалне заштите доноси

РЕШЕЊЕ

**О ОДРЕЂИВАЊУ МЕСТА У КОЈИМА СЕ ВРШИ
ЗДРАВСТВЕНИ НАДЗОР НАД ЖИВОТНИМ
НАМИРНИЦАМА И ПРЕДМЕТИМА ОПШТЕ
УПОТРЕБЕ КОЈИ СЕ УВОЗЕ**

I

Здравствени надзор над животним намирницама и предметима опште употребе обавља се на следећим царинским испоставама:

1. Градишка,
2. Бања Лука,
3. Добој,
4. Брчко,
5. Бијељина,
6. Зворник,
7. Вишеград,

8. Пале,

9. Требиње.

II

Ступањем на снагу овог решења престаје да се примењује Решење о одређивању места у којима се врши здравствени надзор над животним намирницама и предметима опште употребе који се увозе ("Службени гласник Републике Српске", број 25/98) и Наредба о здравственом надзору над увозом животних намирница и предмета опште употребе ("Службени гласник Републике Српске", број 45/00).

III

Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-50-444/02

28. фебруара 2002. године

Бања Лука

Министар,

Др сц. мед. **Милорад Балабан**, с.р.**Уставни суд Републике Српске**

На основу члана 72. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), Уставни суд Републике Српске, на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ**О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ОРГАНИЗАЦИЈИ
УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

У Одлуци о организацији Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 15/99) у ставу 1. члана 19. и у ставу 2. члана 22. речи "четири године" замењују се речима "осам година".

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: СУ-40/02
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 61. тачка 1. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да одредбе става 2. члана 3, става 4. члана 9, тач. 1, 3, 4, 5. и 6. члана 10, става 2. члана 10. и члана 13. Закона о рачуноводству ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99) нису у сагласности са Уставом Републике Српске.

Образложење

Рачуноводствено правни центар мале привреде "Марка" - Лакташи дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности Закона о рачуноводству ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99). Након ове иницијативе Предузеће "Марка" је самостално или заједно са "Пословним информатором" из Бијељине и Удружењем рачуноводствених радника "Рачуновођа" из Бање Луке у више наврата давало допуне наведене иницијативе, оспоравајући уставност чл. 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11. и 13. Закона о рачуноводству. У поднесцима се наводи да је Народна скупштина Републике Српске оспореним законом пренела овлашћење за доношење рачуноводствених и ревизорских стандарда на Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске, мада по мишљењу даваоца иницијативе прописивање рачуноводствених и ревизорских стандарда спада у законодавну материју за коју је надлежна Народна скупштина. У поднесцима се додаје да су тиме повређене одредбе чл. 69, 111, 112. и 113. Устава Републике Српске. У прилог овом мишљењу давалац иницијативе наводи да је Уставни суд у предмету број У-42/97 од 4. јуна 1998. године својим решењем, поред осталог, констатовао да се преношењем своје надлежности на Владу, Народна скупштина делимично одрекла своје законодавне функције у домену односа који се регулишу законом, а на тај начин је дошло до повреде начела о подели власти из члана 69. Устава. У иницијативи о допунама иницијативе се истиче да је, према одредби члана 15. овог закона, оспорени закон ступио на снагу 1. јануара 2000. године, а до давања иницијативе још нису донесени прописи из члана 13. тог прописа, па би због тога оспорени закон могао ступити на снагу тек 1. јануара 2001. године. С обзиром да нису благовремено донесени проведбени прописи, а за едукацију рачуновођа, њихово припремање и полагање испита за стицање одговарајућих лиценци треба времена, те због тога што је Народна скупштина правну материју која спада у законодавни домен оспореним законом пренела у надлежност Савеза рачуновођа и ревизора Републике Српске, предлаже се да Уставни суд оспорени закон прогласи неуставним.

На захтев Суда, у смислу чл. 33, 34. и 36. Закона о Уставном суду Републике Српске, одговоре на наводе из иницијативе доставили су Министарство финансија

Републике Српске (број 04-4143 од 21. јуна 2000. године) и Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске (број 26/00 од 28. фебруара 2000. године).

Министарство финансија је у свом одговору истакло да се Република Српска у области рачуноводствених прописа углавном ослањала на прописе СР Југославије, али да се сада тежи усклађивању тих прописа са европским и светским достигнућима, а у том правцу су и препоруке међународних организација. С тим у вези, оспорени закон је прихватио међународне рачуноводствене и ревизијске стандарде, те задужио Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске, као професионалну струковну асоцијацију, да доноси и објављује рачуноводствене стандарде Републике Српске. У одговору се додаје да је, уз Рачуноводствене стандарде Републике Српске Капацитет за стандарде усвојио и Оквир као теоријску подлогу за доношење Рачуноводствених стандарда Републике Српске. У саставу Оквира се налазе билансне шеме као директивна подлога за израду контног оквира, које треба да донесе и објави Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске. Оквир се састоји од Кодекса начела и Општих правила за састављање и приказивање финансијских извештаја. Да би рачуновође биле у стању да саставе квалитетне и поуздане финансијске извештаје, потребно је да вођење пословних књига буде у складу са Кодексом начела и Општим правилима. На крају се констатује да су бројна питања која нису регулисана оспореним законом, прихватањем међународних рачуноводствених стандарда као рачуноводствених стандарда Републике Српске, пренета у подручје професионалне регулативе.

Савез рачуновођа и ревизора у свом одговору наводи да је оспорени закон усклађен са савременом теоријом, праксом и привредном регулативом, те, као такав, отвара могућност учлањења у међународне професионалне организације. У одговору се додаје да одређена техничка решења око вођења пословних књига не спадају у материју коју треба да регулише закон јер је пракса у свету тржишног опредељења да се за оперативу овласти професија, посредством професионалних асоцијација. С обзиром на све изнесено, оспорени закон представља искорак према светски прихваћеној форми и суштини и, по мишљењу овог савеза, ово је најбољи закон те врсте на просторима претходне Југославије.

Разматрајући дату иницијативу, Уставни суд је на седници одржаној 4. децембра 2001. године решењем покренуо поступак за оцењивање уставности одредаба става 2. члана 3, става 4. члана 9, тач. 1, 3, 4, 5. и 6. члана 10, става 2. члана 10. и члана 13. Закона о рачуноводству ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99).

Народна скупштина Републике Српске није доставила Суду одговор на решење о покретању поступка.

Оспореном одредбом става 2. члана 3. Закона о рачуноводству прописано је да стандарде и привремене стандарде рачуноводственог и ревизијског извештавања доноси, објављује и ажурира Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске или орган којег овласти министар финансија, иако је у ставу 1. истог члана одређено да Република Српска доноси рачуноводствене стандарде и стандарде ревизије. Код таквог стања ствари, делегација надлежности за обављање тих послова са Републике Српске на Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске, те овлашћење које оспорени став 2. члана 3. даје министру финансија да по свом нахођењу може те послове поверити и неком другом органу, по оцени Уставног суда је у несавласности са начелом о подели власти из члана 69. Устава. Наиме, та уставна одредба утврђује да се државна власт у Републици организује на начелу поделе власти, с тим што уставотворну и законодавну власт остварује Народна скупштина, а извршну власт врши Влада.

Оспореним ставом 4. члана 9. Закона о рачуноводству одређено је да на захтев правног лица код којег се врши ревизија, ревизију могу обављати правна лица за ревизију из Федерације БиХ и страна ревизијска предузета, зајед-

но са правним лицима за ревизију из Републике Српске. Овом законском одредбом се онемогућава правним лицима из Федерације Босне и Херцеговине која су регистрована за обављање ревизијских послова и страним ревизијским предузећима да самостално обављају ту врсту послова у Републици Српској. По оцени Уставног суда, законско ограничење које садржи оспорена одредба става 4. члана 9. Закона о рачуноводству је у несагласности са уставним начелом према коме се економско и социјално уређење заснива на слободном привређивању, самосталности предузећа и других облика привређивања у стицању и расподели добити и слободном кретању робе, рада и капитала у Републици Српској као јединственом привредном простору (члан 50.). Суд је оценио да наведена законска одредба није у сагласности ни са чланом 52. Устава Републике Српске који забрањује монополе, те према којем се слободно предузетништво може законом ограничити ради заштите интереса Републике, човекове средине, здравља и безбедности људи, с тим што се пословима ревизије не угрожава ни једна од вредности побројаних у наведеној уставној одредби.

Оспорени члан 10. Закона о рачуноводству овлашћује Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске, да поред осталих, врши и следећа јавна овлашћења: (1) доноси рачуноводствене, ревизорске и привремене стандарде и даје њихова тумачења и објашњења; (3) доноси предлоге обавезујућих упутстава из области рачуноводства које прописује Министарство финансија или их само доноси, уколико га за то овласти министар финансија; (4) доноси програм за полагање испита за стицање стручних звања дефинисаних законом; (5) образује комисију за полагање испита и спроводи полагање испита за стицање стручних звања по Закону о рачуноводству; (6) нострификује иностране лиценце за стручна звања свих нивоа по Закону о рачуноводству. Оспорени став 2. члана 10. Закона о рачуноводству прописује да Савез рачуновођа и ревизора својим општим актом утврђује начине и критерије извршавања наведених јавних овлашћења. Садржај јавних овлашћења наведених у оспореним тачкама члана 10. и ставу 2. члана 10. Закона о рачуноводству упућује на закључак да она, по својој суштини спадају у област образовања. С обзиром да је тачком 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске утврђено да Република, поред осталог, уређује и обезбеђује образовање, Уставни суд стоји на становишту да преносење ових образовних послова са Републике Српске на Савез рачуновођа и ревизора и стављање у надлежност том савезу да својим општим актом уређује начине и критерије, а то значи поступак за извршавање ових јавних овлашћења, представља повреду наведене уставне одредбе и повреду начела о подели власти из члана 69. Устава Републике Српске. Из разлога који су управо наведени, по оцени Уставног суда, програми за полагање испита и именовање чланова испитне комисије, те поступак нострификације одговарајућих страних исправа, спадају у правну материју која се прописује законом. На такву оцену упућује и чињеница да нпр. постоји Закон о правосудном испиту ("Службени гласник Републике Српске", број 17/93) који детаљно регулише ту област за лица правне струке, а услове и поступак нострификације одређених страних исправа регулишу Закон о универзитету - чл. 113, 114. и 115. ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/93 и 14/94) и Закон о вишој школи - чл. 70, 71, 72. и 73. ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/94 и 19/94) итд. Анализирајући оспорене одредбе члана 10. Закона о рачуноводству, Уставни суд је оценио да су овлашћења која оне дају министру финансија и Савезу рачуновођа и ревизора у несагласности и са одредбом члана 111. Устава Републике Српске која утврђује да државни органи и организације које врше јавна овлашћења могу у појединачним стварима решавати о правима и обавезама грађана само у законом прописаном поступку. Међутим, из оспорених одредаба члана 10. Закона о рачуноводству се види да се оне односе на све рачуновође, а, поред тога, је предвиђено

да се поступак прописе општим актом Савеза рачуновођа и ревизора. Оспореним чланом 13. Закона о рачуноводству прописано је да ће прописе за његово извршавање донети министар финансија. Одредба овог законског члана је, по оцени Уставног суда, у несагласности са тачком 4. члана 90. Устава Републике Српске, према којој Влада доноси уредбе, одлуке и друга акта за извршавање закона.

У иницијативи је погрешно наведено да је чланом 15. одређено да оспорени закон ступа на снагу 1. јануара 2000. године, јер је то, према наведеној законској одредби, датум од кога се оспорени закон примењује. Наиме, наведена одредба оспореног закона гласи: "Овај закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примењиваће се од 1. јануара 2000. године."

Из упоређивања осталих оспорених одредаба Закона о рачуноводству са Уставом Републике Српске, по оцени Уставног суда, не произлази да су у несагласности са неким његовим одредбама.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симиновић.

Број: У-4/00
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и тач. 1. и 2. члана 61. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Уредба о начину конституисања нових органа управљања и начину рада предузећа у којима је извршена продаја државног капитала ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/01 и 42/01), коју је донела Влада Републике Српске, није у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

ОДП "Фарма кока носила" са п.о. Милићи, Град Бања Лука, општина Лакташи и општина Градишка својим предлозима су покренули поступак, а Рачуноводствено-правни центар мале привреде "Марка" Лакташи дао је Уставном суду иницијативу за оцењивање уставности и законитости Уредбе о начину конституисања нових органа управљања и начину рада предузећа у којима је извршена продаја државног капитала ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/01 и 42/01), коју је донела Влада Републике Српске.

Уставни суд је на основу члана 8. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/94) одлучио да о свим предлозима и поднетој иницијативи води јединствен поступак, припајајући све предлоге и иницијативу (У-69/01, У-71/01, У-87/01 и У-110/01) првоприспелом предлогу, који је поднело предузеће ОДП "Фарма кока носила" Милићи и који је заведен у Уставном суду под бројем У-51/01.

Предлагачи и иницијатор оспоравају уредбу у целости, а посебно одредбе чл. 4, 5, 6, 11, 16, 17. и 19. Према мишљењу предлагача, оспорена уредба супротна је: одредбама члана 46. Закона о приватизацији државног капитала у предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 24/98), одредбама чл. 48. до 73. Закона о државним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/95, 4/96, 21/96 и 3/97), те члану 252. став 5. Закона о предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 24/98), јер је њоме супротна закону

прописан поступак именовања постојећих управних одбора. Уз то, по њиховом мишљењу, оспореном уредбом прописано је привремено проширење досадашњих чланова управних одбора за још два члана, што има за последицу (с обзиром на законски рок од 45 дана) неизвршивост ове уредбе. Тврди се да је Влада, доносећи оспорени подзаконски акт, преузела законодавну функцију и прекорачила своја овлашћења прописана законом, односно да је начин одлучивања скупштине акционара регулисан супротно закону, те да се прописани износи новчаних казни објективно не односе на све могуће учиниоце, односно одговорна лица за та дела. Затим, да је прописивање да оспорени акт ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у службеном гласнику, супротно одредбама члана 109. Устава Републике Српске. Истовремено, предлагачи траже да Суд, до оцене уставности и законитости оспореног акта, у целини, односно његових чланова, донесе привремену меру којом ће обуставити од извршења оспрени акт.

Влада Републике Српске није одговорила на захтев Суда.

Увидом у одредбе оспорене уредбе утврђено је следеће:

Уредбом се одређује као предмет регулативе избор нових органа управљања и начин рада у предузећима у којима је извршена продаја државног капитала, делимично или у целисти, као и у предузећима у којима је извршено улагање ваучера од момента пријема обавештења о извршеној продаји, односно обавештења о извршеном улагању ваучера, до уписа промене власништва државног капитала у судски регистар (члан 1.). Дефинишу се наведени појмови, ближе одређује понашања и радње предузећа у којем је извршена власничка трансформација (чл. 2. и 3.). Налаже се предузећу у којем је извршена власничка трансформација улагањем ваучера, осим предузећа са листе стратешких предузећа, привремено проширење броја чланова управног одбора за два члана, које Влади предлажу приватизациони инвестициони фондови, а такође и предузећу у које су ваучере уложила само физичка лица, осим предузећа са листе стратешких предузећа, те за чланове управног одбора именују два лица која су уложила највећи број ваучера, односно њихови овлашћени представници (члан 4.). Одредбе члана 5. Уредбе утврђују овлашћења два члана управног одбора да обуставе сваки акт управног одбора за који сматрају да, његовом реализацијом, предузеће може претрпети штетне последице, те Владу чија одлука о том питању је коначна. Одредбом члана 6. уредбе регулисано је да државни капитал у скупштини друштва заступа представник кога именује Влада Републике Српске. Одредбама чл. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13. и 14. Уредбе ближе се одређују начин и поступак предузимања радњи органа управљања и пословођења за сазивање прве скупштине акционара, начин одлучивања скупштине акционара, надлежност скупштине акционара и обавеза подношења пријаве за упис промене власништва државног капитала у судски регистар. Одредбама члана 16. Уредбе одређена је новчана казна за директора предузећа ако не поступи у складу и на начин регулисан овом уредбом. Најзад, одредбом члана 19. ове уредбе одређено је да ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Чланом 46. Закона о приватизацији државног капитала у предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 24/98) уређено је да ће се избор нових органа управљања у предузећу и пријава за упис у судски регистар обавити у року од 45 дана од дана пријема обавештења о извршеној приватизацији државног капитала у предузећу од стране Дирекције за приватизацију Републике Српске, на основу посебног акта Владе.

Чланом 48. Закона о државним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/95, 4/96, 21/96 и 3/97) уређено је да се државна предузећа деле по значају на државна предузећа од интереса за Републику и државна предузећа од локалног интереса, а према

утврђеним критеријима (члан 49.) вредност целокупне имовине државних предузећа по привредним гранама, делатност од интереса за Републику без обзира на вредност имовине и утврђена су државна предузећа од интереса за Републику. Одредбама члана 57. овог закона утврђено је да се управљање државним предузећима остварује путем органа управљања које, зависно од значаја предузећа, именује Влада или скупштина општине. Чл. 58. до 60. истог закона прописано је да управни одбор предузећа броји три до седам чланова, с тим да број чланова мора бити непаран, а да директор предузећа на може бити члан управног одбора, да број чланова управног одбора везаних радним односом у предузећу мора бити мањи од броја чланова који нису у радном односу, да именовање и разрешење управног одбора у предузећима од интереса за Републику врши Влада на предлог ресорног министарства, а именовање и разрешење управног одбора у државним предузећима од локалног интереса врши скупштина општине, на чијем подручју је седиште предузећа, на предлог извршног одбора општине. Одредбама члана 63. овог закона утврђено је да управни одбор доноси одлуке већином гласова чланова управног одбора и за свој рад одговоран је органу који га именује.

Чланом 252. тачка 5. Закона о предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 24/98) прописано је да скупштина акционара одлучује трочетвртинском већином гласова присутних акционара о повећању или смањењу основног капитала, статусним променама, избору и опозиву чланова управног одбора, председника и чланова надзорног одбора, ревизора и ликвидатора, промени облика и престанку акционарског друштва и расподели добити, ако статутом није предвиђено да се те одлуке доносе другом већином. Одредбама члана 427. ст. 1. и 2. истог закона прописано је да постојећа предузећа и други облици организовања и повезивања за обављање привредне делатности, као и предузетници, даном ступања на снагу овог закона, настављају да раде на начин и под условима под којима су уписани у судски регистар и да се промена власништва у предузећима која располажу државним капиталом врши по поступку и роковима предвиђеним посебним законом.

Законом о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) утврђена је надлежност Владе која, поред осталог, извршава законе, друге прописе и опште акте Народне скупштине, у складу са Уставом; доноси уредбе, одлуке и друге акте за извршавање закона (члан 2. тач. 1. и 2.), те прописано да се уредбом ближе уређују односи од значаја за извршавање закона (члан 34. став 1.).

Уставом Републике Српске утврђено је да својинска права и обавезе над средствима у друштвеној својини и услови под којима се та средства преносе у друге облике својине уређују законом (члан 58. став 1.). Одредбама члана 69. Устава утврђено је да законодавна власт припада Народној скупштини, а да извршна власт припада Влади. Садржина извршне власти која припада Влади утврђена је одредбама члана 90. Устава, према којима Влада Републике Српске, поред осталог, обезбеђује спровођење и извршава законе, друге прописе и опште акте у складу са Уставом, а ради извршавања закона - доноси уредбе, одлуке и друге акте (члан 90. тач. 3. и 4.).

Одредбама члана 46. Закона о приватизацији државног капитала у предузећима које су у вези оспорене уредбе наведене као основ за њено доношење, овлашћена је Влада да прошири избор нових органа управљања у предузећу и пријаву за упис у судски регистар, који ће се обавити у року од 45 дана од дана пријема обавештења о извршеној приватизацији државног капитала у предузећу од стране Дирекције за приватизацију Републике Српске.

Уставни суд је оценио да ни наведене ни друге одредбе наведеног закона не дају основ за прописивање проширења броја чланова управног одбора, па ни привременог карактера. Такође, не постоји ни законско овлашћење да се уредбом прошири да два члана управног

одбора имају право да обуставе сваки акт управног одбора од извршења за који сматрају да, његом реализацијом, предузете може претрпети штетне последице. Исто се у оспореној уредби односи и на начин одлучивања скупштине акционара.

Према таквом стању, Уставни суд је оценио да је оспорена уредба донета прекорачењем законских овлашћења, а чињеница да није у сагласности са законом за чије је извршавање донета, чини је неуставном и са становишта члана 108. Устава Републике Српске, према којем прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом. Уставни суд сматра да из одредаба Устава, које одређују садржину и границе извршне власти, као и међусобни однос аката законодавне и извршне власти, следи да се уредбом не могу уређивати односи и утврђивати нови принципи на начин који је изван функције извршавања права и обавеза установљених законом за чије извршавање се уредба доноси, нити се могу на друкчији начин уређивати односи, принципи и начела који су већ уређени, односно утврђени другим законом. Такође, ни одсуство потребне законске уређености одређених односа, не даје основа да Влада својим актима надомешћује недостајућу законску регулативу, већ јој таква њена оцена даје основа само да, у смислу члана 90. тачка 1. Устава, предложи доношење закона. Супротно томе, оспореном уредбом се изворно уређују односи који имају карактер прописивања услова под којима се својинска права и обавезе над средствима у државној својини преносе у друге облике својине, који се по одредбама Устава уређују законом.

С обзиром да се изложени разлози за утврђивање неуставности, односно незаконитости уредбе тичу самог основа њеног доношења, Уставни суд је утврдио несагласност са Уставом и законом уредбе у целини.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-51/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и тач. 1. и 2. члана 61. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Уредба о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 6/00) и Уредба о измени Уредбе о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 25/00) које је донела Влада Републике Српске, нису у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

Рачуноводствено-правни центар мале привреде "Марка" - Лакташи дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости Уредбе о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 6/00) и Уредбе о измени Уредбе о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 25/00) које је донела Влада Републике Српске. У иницијативи се наводи да је оспорене уредбе Влада донела на основу члана 33. и члана 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), а

наведене законске одредбе, поред осталог, прописују да Влада доноси уредбе и да њима уређује односе од значаја за извршавање закона. По мишљењу даваоца иницијативе, наведене одредбе Закона о Влади Републике Српске не дају Влади овлашћење за доношење оспорених уредби, с обзиром да нема закона чијем би извршавању оне служиле. Зато, додаје се, оспорене уредбе представљају аутономни акт Владе Републике Српске којим је повређен члан 62. Устава јер се према ставу 2. те уставне одредбе, приходи буџета у које спадају и наведене таксе, могу прописивати искључиво законом. У иницијативи се додаје да је Влада доношењем оспорених уредби прекорачила своја уставна овлашћења и тиме повредила и одредбе члана 69. тачка 4. члана 90. Устава Републике Српске, па се предлаже да Суд утврди да су оспорене уредбе неуставне и незаконите.

Оспореном Уредбом о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 6/00) прописано је да се у циљу обезбеђења средстава за финансирање социјалног програма Републике Српске, уводи додатна републичка такса на путничка и привредна возила и то на путничка возила до 1.600 цм - 20 КМ, путничка возила преко 1.600 цм - 30 КМ и привредна возила - 50 КМ. У оспореној уредби је такође одређено да износ додатне републичке таксе плаћају власници возила на назначени рачун, а контролу спровођења оспорене уредбе врше Министарство унутрашњих послова и Министарство финансија. Прописано је, такође, да оспорена уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", Уредбом о измени Уредбе о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила ("Службени гласник Републике Српске", број 25/00), коју давалац иницијативе такође оспорава, поред раније утврђених износа додатне републичке таксе у циљу обезбеђења средстава за финансирање социјалног програма у Републици Српској, одређују се и таксе за обезбеђење додатних средстава за финансирање Јавног фонда пензијског и инвалидског осигурања и то на путничка возила до 1.100 цм - 25 КМ, путничка возила од 1.100 цм до 1.600 цм - 35 КМ, путничка возила од 1.600 цм до 2.000 цм - 45 КМ, путничка возила преко 2.000 цм - 55 КМ и привредна возила - 65 КМ.

Разматрајући дату иницијативу, Уставни суд је на седници, одржаној 27. децембра 2001. године, решењем покренуо поступак за оцењивање уставности и законитости обе оспорене уредбе и решење доставио на одговор Влади Републике Српске.

Влада Републике Српске није доставила Суду одговор на решење о покретању поступка.

Према одредби члана 62. Устава Републике Српске, Република и општина буџетом утврђују јавне приходе и јавне расходе, односно средства буџета су порези, таксе и други законом утврђени приходи. То значи да се таксе, као приходи буџета, утврђују законом, а чланом 69. Устава Републике Српске је утврђено да се државна власт у Републици организује на начелу поделе власти, с тим што уставотворну и законодавну власт остварује Народна скупштина, а извршну власт врши Влада. Имајући у виду да ни једном одредбом Устава Републике Српске није дато овлашћење Влади Републике Српске да својим актима уређује односе који се према Уставу уређују искључиво законом, Уставни суд је утврдио да је оспореним уредбама Влада Републике Српске неовлашћено преузела законодавну надлежност и уредила материју која се може уређивати само законом, за чије је доношење искључиво надлежна Народна скупштина. Поред тога, тачком 4. члана 90. Устава Републике Српске је, уз остало, утврђено да Влада доноси уредбе за извршење закона, с тим што у овом конкретном случају такав закон не постоји.

Иако се у представци на то не указује, при оцењивању уставности оспорене Уредбе о плаћању додатне таксе на регистрацију путничких и привредних возила, Уставни суд је утврдио да је одредбом њеног члана 5. прописано

да она ступа на снагу наредног дана од дана објављивања, што је у неслагласности са чланом 109. Устава Републике Српске. Наиме, према тој уставној одредби, закони, други прописи и општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочито оправданих разлога није предвиђено да раније ступе на снагу, што са оспореном уредбом није случај.

Законом о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) прописано је да Влада доноси уредбе, одлуке, решења и закључке (члан 33.) и да се уредбом ближе уређују односи од значаја за извршавање закона (члан 34.). По оцини Уставног суда, ове законске одредбе не садрже овлашћење на основу којег Влада може доносити аутономне акте као што су оспорене уредбе.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоца, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-70/00
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и тач. 1. и 2. члана 61. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да одредбе чл. 37, 41. и 42. Статута општине Челинац ("Службени гласник општине Челинац", број 2/00), чл. 63. и 124. Пословника Скупштине општине Челинац ("Службени гласник општине Челинац", број 2/00) и Одлука о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац, број 01-016-41/01 од 29. маја 2001. године, нису у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

Мирослав Драгојевић из Челинца дао је Уставном суду иницијативу за оцењивање уставности и законитости Статута општине Челинац и Пословника Скупштине општине Челинац ("Службени гласник општине Челинац", број 2/00), као и Одлуке о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац број 01-016-41/01 од 29. маја 2001. године, које је донела Скупштина општине Челинац. Давалац иницијативе је накнадно поднеском прецизирао иницијативу, тражећи оцењивање уставности и законитости: одредаба члана 37. Статута општине Челинац (које су, по његовом мишљењу, супротне члану 78. Закона о локалној самоуправи, уз тврдњу да у Статуту нису садржане одредбе члана 79. тог закона), затим одредаба чл. 62, 63. и 124. Пословника Скупштине општине Челинац (које, по његовом мишљењу, нису сагласне са чл. 13. и 22. Закона о локалној самоуправи) и, на крају, одредаба чл. 5. и 8. Одлуке о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац (наглашавајући да чланом 8. ове одлуке није регулисан избор савета месних заједница на збору грађана).

На захтев Суда, у смислу чл. 33, 35. и 36. Закона о Уставном суду Републике Српске, Скупштина општине Челинац доставила је одговор, број 01/1-023-2/01 од 4. септембра 2001. године. У одговору се наводи да оспорени члан 37. Статута општине Челинац није у супротности са чланом 78. Закона о локалној самоуправи и да до сада није оспораван. Такође, наводи се да оспорени чл. 62, 63. и 124. Пословника Скупштине општине Челинац нису у супротности са чланом 13. Закона о локалној самоуправи, уз образложење да су у ставу 2. оспореног члана 63. Пословника побројана

питања о којима одлучује скупштина већином гласова од укупног броја одборника, из чега прилази закључак да о свим другим питањима која нису побројана у овом ставу, скупштина може одлуке доносити мањим бројем гласова од натполовичног броја изабраних одборника и да су све одлуке у досадашњој пракси донете натполовичном већином, што значи да се директно примењује члан 13. Закона о локалној самоуправи. Истовремено, у одговору се наводи да је Одлука о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац донесена у складу са Законом о локалној самоуправи и Статутом општине Челинац. На крају, наглашава се да је покренут поступак за измене и допуне Статута и Пословника Скупштине општине Челинац.

1. Оспореним одредбама члана 37. Статута општине Челинац прописано је: "У пословима локалне самоуправе грађани одлучују референдумом и преко својих представника у Скупштини општине, у складу са Уставом, законом и овим статутом. Поједина питања о којима одлучује Скупштина општине могу да разматрају на (изборима) зборовима грађана".

Уставом Републике Српске утврђено је да се слободе и права остварују, а дужности испуњавају непосредно на основу Устава, осим када је Уставом предвиђено да се услови за остваривање појединих од њих утврђују законом, као и да се законом може прописати начин остваривања појединих права и слобода само када је то неопходно за њихово остваривање (члан 49.). Уставом Републике Српске утврђено је да се систем локалне управе уређује законом (став 2. члана 102.).

Законом о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 35/99 и 20/01) уређено је да се непосредно учешће грађана у локалној самоуправи остварује на зборовима грађана или непосредним изјашњавањем грађана (референдум који имају право гласа, у делу насеља, насељу, више насеља, односно у месној заједници и на овај начин може одлучивати: о изградњи комуналних објеката, начину обезбеђивања финансијских средстава за изградњу тих објеката, као и начину коришћења и управљања тим објектима; о покретању иницијативе за доношење и измену прописа и општих аката из надлежности локалне заједнице; о упућивању препорука и приговора на рад органа локалне самоуправе; о покретању иницијативе за издвајање и припајање насељених места из састава општине, као и другим питањима утврђеним статутом локалне заједнице (члан 78.); да збор грађана може сазвати начелник општине или председник савета месне заједнице, а дужни су сазвати збор грађана на писмени захтев најмање 50 бирача и да се поступак и начин непосредног изјашњавања грађана утврђује статутом општине (члан 79.). Такође, ставом 2. члана 77. истог закона прописано је да се оснивање, права и обавезе месне заједнице одређују статутом општине.

2. Оспореним одредбама члана 62. Пословника Скупштине општине Челинац прописано је:

"За доношење одлуке на седници Скупштине потребно је присуство већине од укупног броја одборника.

Ако председник Скупштине није сигуран да на седници присуствује већина одборника, одређене прозивање одборника.

Одборници ће бити прозвани и када то затражи одборник чији захтев подржи још најмање два одборника".

Чланом 63. Пословника утврђено је следеће:

"Скупштина општине одлучује двотрећинском већином гласова од укупног броја одборника о доношењу Статута општине и о његовим изменама и допунама.

Скупштина општине одлучује већином гласова од укупног броја одборника када се одлучује о: избору и разрешавању привременог начелника, давању мишљења о промени подручја општине, расписивању општинског референдума, расписивању општинског јавног зајма и

месног самодоприноса, задуживању општине, плану развоја општине, доношењу урбанистичког плана, усвајању буџета и завршног рачуна општине, именовању председника, потпредседника, секретара Скупштине и заменика начелника општине”.

Најзад, члан 124. Пословника гласи:

“Питање поверења начелника општине, из разлога утврђених законом и Статутом, може поставити Скупштина општине на предлог најмање 1/3 одборника. Одборници свој предлог, који мора садржавати разлоге због којих се поставља питање поверења, достављају председнику Скупштине општине. Уз предлог се предлаже списак предлагача опозива. Председник Скупштине прослеђује предлог Комисији за избор и именовања и начелнику општине. Комисија, уз консултацију са овлашћеним представницима политичких странака које имају своје одборнике у Скупштини, припрема и осигурава демократску расправу о разлозима наведеним у предлогу за опозив на првој наредној седници Скупштине која треба да се одржи у року од 30 дана од дана достављања предлога за опозив. Опозив начелника општине је изгласан ако је за њега гласала већина од укупног броја одборника у Скупштини.”

Уставом Републике Српске утврђено је да се систем локалне самоуправе уређује законом (став 2. члана 102.).

Законом о локалној самоуправи (чл. 22. и 23.) уређено је да скупштина општине доноси одлуке већином гласова изабраних општинских одборника, а Статут доноси двотрећинском већином гласова изабраних општинских одборника (члан 13.). Истим законом уређено је да уколико начелник своју функцију не врши у складу са законом и не спроводи одлуке скупштине општине, ако и због неморалног понашања, одборници могу поставити питање његовог опозива, а тада скупштина доноси одлуку двотрећинском већином, као и да поступа опозива покреће и 20% бирача на подручју општине.

3. Оспореним одредбама Одлуке о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац регулисано је:

“Оснивање нових месних заједница издвајањем из постојећих месних заједница могу покренути грађани матичне месне заједнице. Иницијативу за оснивање и организовање нове месне заједнице може покренути најмање 50 грађана те месне заједнице који имају право гласа. Уколико се на референдуму те месне заједнице наполовична већина грађана изјасни за оснивање нове месне заједнице, захтев се упућује Скупштини општине. Две или више суседних месних заједница могу се спојити у једну месну заједницу. Уколико се на спроведеном референдуму сваке месне заједнице које се желе спојити наполовична већина грађана која има право гласа изјасни за спајање у једну месну заједницу, месне заједнице су спојене “ (члан 5.).

“Органи месне заједнице су Савет месне заједнице и радна тела која именује Савет (комисије, одбори и сл.). Савети месних заједница: Челинац, Опсјечко, Јошавка и Дубрава Стара имају по девет чланова, док савети осталих месних заједница имају по седам чланова. Чланове савета месних заједница предлажу политичке странке, а према броју освојених гласова на општинским изборима.” (члан 8.).

У преамбули оспорене одлуке назначен је правни основ за њено доношење и то: члан 77. Закона о локалној самоуправи, према којем оснивање, права и обавезе месне заједнице одређују се статутом општине. Такође, као правни основ означени су и чл. 41. и 42. Статута општине Челинац, којима је прописано:

“Месна заједница се оснива за део једног, једно или више насељених места која чине територијалну економску целину за задовољење потреба становништва у месној заједници. У месној заједници, грађани могу задовољавати заједничке потребе и интересе у областима уређења насеља, становања, комуналне делатности, здравствене и социјалне заштите, заштите животне средине, образо-

вања и васпитања, културе, физичке културе, као и другим областима које сами утврде статутом месне заједнице и другим актима “ (члан 41.).

“Начин образовања, послови, организација и начин финансирања месне заједнице детаљније се уређују посебном одлуком” (члан 42.).

Разматрајући поднесу иницијативу, Уставни суд је, на седници одржној 19. октобра 2001. године, покренуо поступак за оцењивање уставности и законитости члана 37. Статута општине Челинац, чл. 62, 63. и 124. Пословника Скупштине општине Челинац и Одлуке о оснивању и организовању месних заједница на подручју општине Челинац и Решење о покренутом поступку доставио на одговор Скупштини општине Челинац.

Скупштина општине Челинац је доставила Суду одговор на Решење о покретању поступка, број 01-022-2/2001 од 16. новембра 2001. године, у којем наводи да ће усаглашавањем оспорених одредби Статута општине и Пословника Скупштине општине извршити након доношења коначне одлуке о оцени уставности и законитости оспореног статута. Истиче се да Одлука о оснивању месних заједница није у супротности са Законом о локалној самоуправи.

На основу члана 120. Устава Републике Српске и става 1. члана 43. Закона о Уставном суду Републике Српске, Суд је по сопственој иницијативи проширио поступак оцењивања уставности и законитости и на одредбе чл. 41. и 42. Статута општине Челинац.

Полазећи од тога да се у општини врше послови од непосредног интереса за грађане, ставом 2. члана 102. Устава Републике Српске утврђено је да се систем локалне управе уређује законом. Законом о локалној самоуправи уређен је и систем локалне управе и локалне самоуправе у општини и граду, тако што је на изричит начин прописана надлежност јединица локалне самоуправе, органи, однос републичких органа и органа јединица локалне самоуправе и непосредни облици учешћа грађана у локалној самоуправи (члан 1.). У току поступка Уставни суд је оценио, полазећи од наведених одредаба, да ни Уставни закон не дају овлашћење скупштини општине да својим актима на друкчији начин регулише облик непосредног учешћа грађана у локалној самоуправи, начин одлучивања скупштине општине о одређеним питањима и у одређеним случајевима - од оног који је законом прописан. Такође, према оцени Суда, оваквим прописивањем учешћа грађана у локалној самоуправи ограничава се остваривање права непосредног учешћа грађана путем зборовна грађана, а чије остваривање је законом прописано (услови и начин) и несагласно је са ст. 1. и 2. члана 49. Устава Републике Српске.

Уз то, Суд је оценио, имајући у виду да су одредбама члана 22. Закона о локалној самоуправи прописани услови и начин опозива начелника, те да је потребна двотрећинска већина за доношење одлуке о опозиву, као и да закон не познаје “привременог начелника” - да оспорене одредбе чл. 63. и 124. Пословника нису у сагласности са законским одредбама.

На крају, Уставни суд је размотрио уставност и законитост оспореног акта у материјалном и формалном смислу. При томе, Одлуком је регулисано оснивање и организовање месних заједница, што је у смислу законских одредби материја која се уређује статутом општине. Исто тако, ставом 2. члана 77. Закона о локалној самоуправи изричито је прописано да се оснивање, права и обавезе месне заједнице одређују статутом, тако да је Скупштина општине Челинац (доноси ову одлуку) изашла из оквира Уставом и законом утврђених овлашћења.

Према томе, по схватању Суда, доносилац оспорених аката је повредио принцип уставности и законитости из члана 108. Устава Републике Српске, према којем закони, статuti, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом и законом.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-45/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 62. став 1. тачка 1. и члана 42. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници од 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихвата се иницијатива за оцењивање уставности члана 46. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99) и уставности и законитости Правилника о начину утврђивања трошкова насталих у поступку утврђивања испуњености услова за обављање делатности које су под надзором Министарства здравља и трошкова за давање санитарних сагласности ("Службени гласник Републике Српске", број 38/99), који је донео министар здравља и социјалне заштите.

Образложење

Рачуноводствено-правни центар мале привреде "Марка" - Лакташи дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности члана 46. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99) и уставности и законитости Правилника о начину утврђивања трошкова насталих у поступку утврђивања испуњености услова за обављање делатности које су под надзором Министарства здравља и социјалне заштите и трошкова за давање санитарних сагласности ("Службени гласник Републике Српске", број 38/99), који је донео министар здравља и социјалне заштите у Влади Републике Српске. У иницијативи се наводи да је оспореним чланом Закона о здравственој заштити прописано да Министарство здравља и социјалне заштите врши регистрацију амбуланти и апотека, а остале здравствене установе да се уписују у судски регистар. Додаје се да је оспореним чланом Закона о здравственој заштити одређено да се здравствене установе чији су оснивачи физичка лица уписују у судски регистар или регистар усанова која води министарство надлежно за послове здравља. Давалац иницијативе истиче да је оспореним законским чланом прописано да министарство надлежно за послове здравља води регистар издатих одобрења само за рад амбуланти и апотеке чији је оснивач физичко лице, иако према члану 22. Закона о здравственој заштити постоји десет врста здравствених усанова. На основу изложеног, давалац иницијативе сматра да оспорени члан 46. Закона о здравственој заштити није у сагласности са одредбама чл. 50. и 54. Устава Републике Српске, те да се Народна скупштина Републике Српске делимично одрекла своје законодавне функције у корист министра здравља јер му је ставом 4. оспореног законског члана поверила прописивање услова за оснивање амбуланти и апотека и обрасца регистра, што упућује на повреду начела о подели власти из члана 69. Устава Републике Српске. Давалац иницијативе оспорава и правни основ Правилника о начину утврђивања трошкова насталих у поступку утврђивања испуњености услова за обављање делатности које су под надзором Министарства здравља и трошкова за давање санитарних сагласности, наводећи да члан 90. Закона о здравственој заштити који је ресорном министру послужило као правни основ, одређује да овај министар

прописује начин утврђивања висине трошкова насталих у поступку по захтеву странке, а министар је наведеним правилником прописао износе трошкова, па је тиме, по оци даваоца иницијативе, узурпирао законодавну функцију, што представља повреду члана 69. Устава Републике Српске.

На захтев Суда, у смислу чл. 33, 35. и 36. Закона о Уставном суду Републике Српске, Влада Републике Српске је у прилогу свог дописа, број 0/01-378/01 од 2. априла 2001. године, доставила одговор Министарства здравља и социјалне заштите.

У свом одговору Министарство здравља и социјалне заштите предлаже да се ова иницијатива као неоснована не прихвати јер је оспореним законским чланом регулисана регистрација амбуланти и апотека које оснивају физичка лица и одобрење за рад физичких лица која су основали ту врсту здравствених усанова. У одговору се додаје да пошто су амбуланти и апотеке неопходне здравствене установе у обезбеђивању здравствене заштите становништва, а због броја запослених и природе посла не испуњавају услове који су утврђени за остале здравствене установе које имају својство правног лица, те немају органе здравствене усанове (директор, управни одбор, надзорни одбор), њихова се регистрација води у Министарству здравља и социјалне заштите. Тако је Министарство здравља и социјалне заштите по закону надлежно и одговорно за услове њиховог оснивања, регистрацију и обављање самосталне делатности у систему здравствене заштите. На крају се истиче да је ово министарство, као републички орган управе, овлашћено да доноси подзаконске акте одређене врсте, а оспорени правилник министар је донео на основу изричитог овлашћења које произлази из члана 69. Закона о државној управи и члана 90. Закона о здравственој заштити.

Оспорени члан 46. Закона о здравственој заштити гласи:

"Здравствене установе чији су оснивачи физичка лица уписују се у судски регистар или регистар усанова која води министарство надлежно за послове здравља.

Здравствене установе из члана 22. став 1. тач. 1. и 3. чији су оснивачи лица из става 1. овог члана уписују се у регистар министарства здравља, а установе из тач. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9. и 10. уписују се у судски регистар.

Регистар издатих одобрења за рад амбуланти и апотеке чији је оснивач физичко лице води министарство надлежно за послове здравља.

Услове за оснивање амбуланти и апотеке и образац регистра прописује министар".

Приликом оцењивања уставности оспорене законске одредбе Уставни суд је пошао од члана 22. Закона о здравственој заштити који је међу десет врста таксативно набројаних здравствених усанова убројао и амбуланти и апотеке. Притом је имао у виду да је наведеним законом прописано да здравствена усанова има својство правног лица које се стиче уписом у судски регистар (став 2. члана 17.), те да здравствену усанову могу соновати физичка и правна лица (став 3. члана 17.). Према томе, из ових законских одредаба произлази да су амбуланта и апотека здравствене установе и да здравствене установе, па дакле и поменуте две, имају својство правног лица. Затим, из ових законских одредаба се види да здравствену усанову, под истим условима, могу основати физичка и правна лица. Оспорена законска одредба, међутим, прави разлику у поступку оснивања амбуланти и апотека у зависности од оснивача. Наиме, из ст. 1. и 2. оспореног члана 46. Закона о здравственој заштити, по оци Уставног суда, следи закључак да се само амбуланти и апотеке које оснивају физичка лица уписују у регистар Министарства здравља и социјалне заштите, док се амбуланти и апотеке које оснивају правна лица, као и остале здравствене установе, уписују у судски регистар. Међутим, оспореним законским одредбама није повређено уставно начело које утврђује да су грађани Републике равноправни у правима

и дужностима, једнаки пред законом и уживају исту правну заштиту без обзира на лична и друга својства (члан 10. Устава Републике Српске). Упоредивши оспорени законски члан са садржајем осталих уставних одредаба на које упућује иницијатива и са другим уставним одредбама, Уставни суд је оценио да он није у несагласности с њима.

Правилник о начину утврђивања трошкова насталих у поступку утврђивања испуњености услова за обављање делатности које су под надзором Министарства здравља и социјалне заштите и трошкова за давање санитарних сагласности, чији правни основ давалац оспорава, министар здравља и социјалне заштите је донео на основу одредбе члана 69. Закона о државној управи ("Службени гласник Републике Српске", број 11/94) која одређује да органи државне управе доносе правилнике, наредбе, упутства и решења, када су на то законом овлашћени. Ставом 2. члана 90. Закона о здравственој заштити прописано је да министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите прописује начин утврђивања висине трошкова насталих у поступку по захтеву странке. По оцени Уставног суда, погрешан је закључак даваоца иницијативе да министар овом законском одредбом није овлашћен да прописе износ трошкова које током поступка сноси подносилац захтева. На такво становиште упућује и одредба члана 1. оспореног правилника која, поред осталог, одређује да се тим правилником прописују трошкови настали у поступку покренутом по захтеву странке. Због тога, по оцени Уставног суда, министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите, доносећи оспорени правилник, није изашао из оквира својих законских овлашћења нити је повредио члан 69. Устава Републике Српске, према коме уставотворну и законодавну власт остварује Народна скупштина, а извршну власт врши Влада.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симоновић.

Број: У-10/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, тачке 4. члана 62. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихватају се иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности чл. 10, 22, 26, 33, 64, 65, 66. и 67. Закона о приватизацији државних станова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/00, 18/01 и 35/01) и уставности и законитости Упутства о утврђивању откупне цене стана и обрасцима за примену закона ("Службени гласник Републике Српске", број 41/01).

Образложење

Група грађана из Добоја и Бање Луке, Рачуноводствено-правни центар мале привреде "Марка" Лакташи, Ђурковић Страхиња из Бање Луке, Костић Радован из Козарске Дубице, Општинско удружење пензионера са Општинским одбором СУБНОР-а из Србиња и Лига за заштиту приватне својине и људских права - НВО из Требиња дали су Уставном суду Републике Српске иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности појединих одредаба Закона о приватизацији државних станова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/00, 18/01 и 35/01), а Рачуноводствено-правни центар мале привреде "Марка" Лакташи и Ченић Зинаида из Бање Луке иницијативе за покретање поступка за

оцењивање уставности и законитости Упутства о утврђивању откупне цене стана и обрасцима за примену закона ("Службени гласник Републике Српске", број 41/01).

У иницијативама се наводи да су чланови 10, 22, 26, 33, 64, 65, 66. и 67. Закона о приватизацији државних станова у несагласности са Уставом Републике Српске, јер се њима, по мишљењу даваоца иницијатива, нарушава равноправност грађана. Наиме, наведено је да се оспореним одредбама овог закона, супротно Уставу, не признају права на стан радницима који нису носиоци станарског права, односно право на поврат средстава која су редовно издвајана из њиховог личног дохотка за стамбену изградњу; затим не даје се право свим грађанима да слободно располажу својом старом девизном штедњом, него само, како је наведено, појединцима; не признају деци, законитим носиоцима станарског права, право на попуст за године радног стажа умрлих родитеља, већ само кућу умрлог брачног друга, као и да је прописан различит износ умањења откупне цене стана за купце - децу умрлих родитеља који су као носиоци станарског права напустили стан у периоду између 30. априла 1991. и 19. децембра 1998. године и накнадно остварили поврат свог стана и оних који су у том периоду користили стан. Посебно се истиче да је оспореним одредбама законодавац изашао из оквира својих уставних овлашћења и повредио уставну одредбу о подели власти, а прописивањем различите цене по метру стамбене површине, као основа за утврђивање вредности стана грађани су доведени у неравноправан положај, чиме је нарушен и уставни принцип садржан у члану 10. Устава Републике Српске.

У иницијативама, у којима се указује на неуставност и незаконитост оспореног упутства, наведено је да се, поред неуставног прописивања мера за извршавање закона, појединим одредбама (није наведено којим) мења Закон о приватизацији државних станова, што је, како се наводи, недопустиво. Такође, даваоци иницијатива су мишљења да је поглавље 2. Откуп стана, тачка 2.2.4. став 4. супротно члану 28. овог закона.

На основу наведеног, те посебно указујући на неке, пропусте и недостатке овог закона који се односе на непризнавање посебних права из области стамбених односа одређеним категоријама грађана, као што су: породице погинулих бораца НОР-а, отаџбинског рата, затим права бившим рударима, авијатичарима, полицајцима, радницима КПД-омова, права радницима који су радили на тешким и опасним пословима и претремено пензионисани, пензионерима који су у току рата радили на пословима цивилне заштите, као и пропусте настале у примени Закона, даваоци иницијатива предлажу да Суд, имајући у виду активности на стварању предуслова за откуп станова, хитно покрене поступак за оцењивање уставности овог закона. Такође, предлаже се доношење адекватних мера за отклањање последица неуставности.

Суд је, на основу члана 8. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске, одлучио да по свим иницијативама води јединствен поступак, припајајући их првоприспелој иницијативи, која је у Уставном суду заведена под бројем У-16/01.

Поводом сваке од иницијатива затражен је одговор од Народне скупштине Републике Српске. С обзиром да ни по једној иницијативи није дат одговор, Суд је, у складу са чланом 37. Закона о Уставном суду Републике Српске, наставио поступак.

Оспореним одредбама Закона о приватизацији државних станова прописано је, између осталог, да право на откуп стана има носилац станарског права (став 1. члана 10.); да се вредност стана, у смислу овог закона, утврђује множењем корисне стамбене површине стана са износом од 400 КМ, а за станове чија је изградња завршена после 1. јануара 1995. године са износом од 800 КМ (став 1. члана 22.); да се кућу признаје лични попуст у висини од 1% за сваку навршену годну радног стажа лица које откупљује стан и његовог брачног друга, а највише до 60%, те да се исти попуст рачуна кућу и на

име доприноса за стамбену изградњу умрлог брачног друга, ако купац није закључио нови брак (члан 26.); да у случају да је купац или члан његовог породичног домаћинства као носилац станарског права напустио стан у периоду између 30. априла 1991. и 19. децембра 1998. године и накнадно остварио поврат свог стана судским путем или у управном поступку пред надлежним органом управе у складу са Законом о престанку примене Закона о коришћењу напуштене имовине у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/98, 12/99, 31/99 и 38/99), као и извршењем одлуке Комисије за имовинске захтеве расељених лица и избеглица, има право на умањење откупне цене стана од 75% (став 1. члана 28а.); да откуп стана купац може вршити средствима своје старе девизне штедње или старе девизне штедње његовог брачног друга која је положена код пословних банака Републике Српске, а највише до 60% утврђене откупне цене стана (члан 33.); да ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона Влада Републике Српске утврдити који се станови налазе у репрезентативној згради, министарство надлежно за послове културе који станови се налазе у задужбини, орган управе надлежан за имовинско-правне послове који станови подлежу прописима о враћању имовине, као и станови у приватној својини на којима постоји станарско право, а град, односно општина који станови су купљени или подигнути средствима датим или сакупљеним за добротворне или друштвено-корисне сврхе (члан 64.); да ће град, односно општина и Фонд становања Републике Српске, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, међусобно уредити начин преузимања средстава, права и обавеза, као и запослених радника досадашњих самоуправних интересних заједница у стамбеној области (члан 65.); да ће министар надлежан за послове становања, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, донети посебно упутство за утврђивање откупне цене стана, као и образце аката за јединствену примену овог закона (члан 66.) и да ће директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове донети правилник о успостављању и вођењу књиге положених уговора из члана 19. став 2. овог закона у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона (члан 67.).

Оспореном одредбом Упутства о утврђивању откупне цене стана и образцима за примену закона, означеном бројем 2. Откупна цена стана, тачка 2.2.4. Коефицијент личних погуста, став 4. прописано је да право на максималне личне погусте од 75% има купац стана избеглица или расељено лице којем је враћено станарско право путем суда, надлежног органа управе или Комисије за имовинске захтеве расељених лица.

Оцењујући уставност оспорених одредаба Закона о приватизацији државних станова, Суд је имао у виду уставне одредбе, према којим Република, између осталог: мерама економске и социјалне политике подстиче економски развој и повећање социјалног благостања грађана (члан 51.); штити и подстиче, између осталог и штедњу у свим њеним облицима, а посебно штедњу која је усмерена на привредне активности и откуп станова (члан 64.); уређује и обезбеђује основне циљеве и правце привредног, научног, технолошког, демографског и социјалног развоја (члан 68. тачка 12.). Такође, Суд је имао у виду да је Законом о приватизацији државних станова, успостављен принцип да се приватизација станова у државној својини уређује законом, односно да се приватизација врши откупом станова у складу са одредбама овог закона (члан 1.).

Из наведених одредаба произилази да је у уставно-правном смислу неспорно овлашћење законодавца да у оквиру мера за подстицање повећања социјалног благостања грађана, уређује систем стамбених односа на бази одговарајуће стамбене политике, а у оквиру тога и питања као што су: право на откуп стана које има носилац станарског права, а то је, према одредби члана 5. став 1. Закона о приватизацији државних станова, лице које је то право стекло према одредбама Закона о стамбеним

односима, односно законитим усељењем у стан (члан 11. ст. 1. и 2.). Према томе, оспореним чланом 10. Закона, по оцени Суда, није доведено у питање одређење законодавца (детаљно разрађено Законом о Фонду становања Републике Српске, "Службени гласник Републике Српске", број 11/00) да се, у циљу приватизације стамбеног фонда и средства прикупљена откупом употребе за стицање станова у приватној својини путем стамбених зајмова. Такође, неспорно је да је право законодавца да управом овим законом пропише ко може и у ком износу у процесу откупа стана користити стару девизну штедњу, па разлози оспоравања ових одредаба закона не дају основа за утврђивање њихове неуставности, јер су у домену политике односа о којој одлучује законодавни орган, у границама овлашћења утврђених Уставом. Исто тако, Суд је оценио да је законодавац имао право да утврди начин формирања откупне цене стана, применом показатеља различите врсте којима се вреднују конкретна својства стана који се откупљује, затим да утврди основе и услове за умањење његове вредности, између осталог и по основу навршених година радног стажа лица које откупљује стан, година радног стажа умрлог брачног друга, по основу статуса ратног војног инвалида у смислу прописа Републике Српске и др. Према томе, у члану 28а. Одлуке о даљим изменама и допунама Закона о приватизацији државних станова право на највиши износ умањења откупне цене стана купцу, односно члану његовог породичног домаћинства који је као носилац станарског права напустио стан у периоду између 30. априла 1991. и 19. децембра 1998. године и накнадно остварио поврат свог стана, је, имајући у виду специфичну ситуацију у којој су се ови носиоци станарског права налазили, као и немогућности остваривања, између осталог, и права на личне погусте, по оцени Суда, прописано у границама уставних овлашћења. Поред наведеног, Суд сматра да је законодавац могао прописати и начин утврђивања вредности стамбене површине, односно одредити новчани износ, као основни елемент за утврђивање те вредности и др. јер је ствар политике законодавног органа, а не оцене уставности одлучивање о целисходности појединих решења у преуређивању односа у овој области, односно у уређивању садржине својинских овлашћења, обавеза и ограничења различите врсте и обима.

Дакле, Суд је оценио да прописани услови откупа станова, немају значење тржишних показатеља, већ су комбинација економских и социјалних елемената који су резултат процене о економским могућностима већине грађана да по стварној цени откупе станове, о вредновању реалног доприноса сваког субјекта стварању стамбеног фонда који се нашао у откупу и бројним другим аспектима, а за такво утврђивање овог правног односа, по оцени Суда, основ даје одредба члана 51. Устава Републике Српске.

Поред наведеног, Суд је, имајући у виду да Устав Републике Српске ни изричито ни посредно не уређује питање начина решавања стамбених потреба грађана, односно да се не изјашњава ни о поступку откупа станова - утврдио да се, према члану 49. став 2. Устава Републике Српске, законом може прописати начин остваривања појединих права и слобода када је то неопходно за њихово остваривање. Сагласно овом начелу, Суд је оценио да је Народна скупштина Републике Српске била овлашћена да на начин који сматра целисходним, између осталог, уреди и питања одређивања надлежности за обављање неопходних послова од стране Владе Републике Српске, односно одређених министарстава, општина, града, појединих министара, односно руководилаца одређеног републичког органа, а у циљу успешнијег спровођења Закона о приватизацији државних станова. Зато, по оцени Суда, оспореним одредбама чл. 64, 65, 66. и 67. Закона о приватизацији државних станова, нису повређени уставни принципи из чл. 69. и 90. став 4, односно принцип о подели власти и принцип према коме Влада доноси уредбе, одлуке и друга акта за извршавање закона.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог решења.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-16/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, тачке 4. члана 38. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихватају се иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости Правилника о стамбеном обезбеђивању у Војсци и Министарству одбране Републике Српске, број 8/1-01-2238/99 од 15. октобра 1999. године, који је донео министар одбране.

Образложење

Адвокат Гајић Витомир из Бање Луке у име 20 грађана и група грађана из Бање Луке дали су Уставном суду Републике Српске иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости Правилника о стамбеном обезбеђивању у Војсци и Министарству одбране Републике Српске, број 8/1-01-2238/99 од 15. октобра 1999. године, који је донео министар одбране. У иницијативама се наводи да оспорени правилник није у складу са одредбом члана 109. Устава Републике Српске, јер је донешен без јавне расправе и могућности изјашњавања оних на које се односи, да није објављен ни у једном службеном гласилу и да је ступио на снагу даном доношења. У иницијативама се посебно истиче да одредбе члана 4. став 2. и члана 5. овог правилника нису у складу са Уставом Републике Српске, Законом о стамбеним односима, те Законом о приватизацији државних санова због чега предлажу да Суд покрене поступак за оцењивање уставности и законитости члана 4. став 2. овог правилника, односно његове уставности и законитости у целини.

С обзиром да у овом предмету два иницијатора, посебним иницијативама, предлажу да Уставни суд оцени уставност и законитост истог правног акта, Суд је, на основу члана 8. ст 1. и 3. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/94) одлучио да споји иницијативу из предмета број У-52/01 са иницијативом из предмета број У-36/01 и о њима води јединствен поступак.

Министарство одбране, заступано од стране Војног правобранилаштва Војске Републике Српске, у свом одговору наводи да је ово министарство становима који су били предмет расподеле, располагало у складу са Законом о одбрани и Законом о Војсци, као *lex specialis* законима и у складу са чланом 24. Закона о стамбеним односима. Такође, у одговору се истиче да су у свим случајевима расподеле станова поступали у складу са Уставом Републике Српске. На основу наведеног, предлажу да Суд одбаци дате иницијативе.

Оспореним одредбама Правилника о стамбеном обезбеђивању у Војсци и Министарству одбране Републике Српске се, поред осталог, прописује да се кадровски станови додељују одлуком - решењем министра одбране, односно начелника Генералштаба Војске Републике Српске, без спровођења поступка утврђеног овим правилником (члан 4. став 2.), а да се службеним становима сматрају станови из стамбеног фонда Војске Републике Српске који се решењем надлежног органа Војске Републике Српске, односно Министарства одбране дају на привремено коришћење у вези са вршењем службе за потребе одбране (члан 5. став 1.).

Уставни суд је на седници, одржаној 21. и 22. новембра 2001. године, својом одлуком број У-4/01, утврдио да Правилник о стамбеном обезбеђивању у Војсци и Министарству одбране Републике Српске, број 8/1-01-2238/99 од 15. октобра 1999. године, који је донео министар одбране, није у складу са Уставом Републике Српске, јер је оценио да из уставне одредбе члана 109. став 1. Устава Републике Српске произилази да је услов за ступање на снагу и почетак примене општег акта - његово објављивање, а оспорени правилник није објављен и ступио је на снагу даном доношења.

С обзиром на то да је Уставни суд већ одлучивао о истом правном питању, решено је као у изреци овог решења.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-36/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, тачке 4. став 1. члана 38. и тачке 5. члана 62. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихватају се иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности чл. 188, 194. и става 1. тачка 2. члана 200. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00 и 40/00).

Образложење

Хршум Раде из Подграба, група пензионисаних радника Министарства унутрашњих послова, Синдикат радника унутрашњих послова Бања Лука и Микеревић Милутин из Добоја дали су Уставном суду иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности чл. 188, 194. и 200. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00 и 40/00). Према мишљењу давалаца иницијативе, оспорене одредбе овог закона нису у складу са Уставом Републике Српске, јер се њима, како је наведено, доводи у питање остваривање већ стечених права на пензију и висину пензијског основа радника Министарства унутрашњих послова Републике Српске. С обзиром да су мишљења да су овим законом повређена њихова, Уставом загарантована права, предлажу да Суд утврди да оспорене одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању нису у сагласности са Уставом Републике Српске.

Суд је одлучио да на основу члана 8. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске по свим иницијативама води јединствен поступак, припајајући све иницијативе првоприспелој иницијативи, која је заведена у Уставном суду под бројем У-53/01.

Оспореним чланом 188. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да ће се пензије остварене по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона одредити у складу са одредбама овог закона. Такође, оспореним чланом 194. овог закона, између осталог, одређено је да се до дана примене одредба чл. 48. до 58. овог закона, пензијски основ за одређивање пензије утврђује тако што се износ који представља 40% просечне плате остварене у Републици у месецу који претходи месецу у коме осигураник остварује право на пензију, помножи са одговарајућим коефицијентом утврђеним према стручној спреми осигураника. Оспореним чланом 200. алинеја 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да са даном почетка примене овог закона престају да се примењују

одредбе чл. 55. и 56. Закона о унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", број 21/98).

Народна скупштина Републике Српске није доставила Суду тражени одговор на наводе из датих иницијатива.

Уставни суд Републике Српске, својим Решењем број У-100/01 од 27. децембра 2001. године, није прихватио иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности члана 188. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер је полазећи од члана 10. Устава Републике Српске, по којој су грађани равноправни у слободама, правима и дужностима и једнаки пред законом, утврдио да нема повреде наведеног уставног начела, с обзиром да се одредба оспореног члана једнако односи на све осигуранике у истим правним ситуацијама. Суд је, дакле, одлучио о истој ствари, због чега није прихватио иницијативу за оцењивање уставности члана 188. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

У поступку оцењивања оспореног члана 194. и става 1. тачка 2. члана 200. наведеног закона Суд је утврдио да је законодавац, такође у складу са уставним начелом из члана 10. Устава Републике Српске, успоставио критеријуме за утврђивање пензијског основа за све осигуранике који се налазе у истим правним ситуацијама подједнако. То што је законом утврђено да ће са даном почетка примене овог закона престати примена одредби чл. 55. и 56. Закона о унутрашњим пословима, по оцени Уставног суда, у надлежности је законодавца и питање законодавне политике и целисходности решења, за што Уставни суд, сагласно члану 115. Устава Републике Српске, није надлежан да одлучује.

С обзиром да је Суд раније одлучио о уставности оспореног члана 188., те оценио да ни решењима из члана 194. и става 1. тачка 2. члана 200. Закона о пензијском и инвалидском осигурању законодавац није изашао из оквира уставних овлашћења, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симовић.

Број: У-53/01
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 42. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихвата се иницијатива за оцењивање законитости чланова 39, 40. и 42. Одлуке о грађевинском земљишту општине Зворник - Пречишћени текст ("Службени гласник општине Зворник", број 4/01).

Образложење

Клуб одборника Демократског народног савеза Скупштине општине Зворник дао је Уставном суду иницијативу за оцењивање законитости чл. 39, 40. и 42. Одлуке о грађевинском земљишту општине Зворник - Пречишћени текст ("Службени гласник општине Зворник", број 4/01). Према мишљењу даваоца иницијативе, оспорена одлука није у сагласности са Законом о грађевинском земљишту ("Службени лист СР БиХ", бр. 34/86, 1/90 и 29/90 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94, 23/98 и 5/99), а посебно одредбе чл. 39, 40. и 42. оспорене одлуке којима се одређује висина накнаде за погодности (рента) за стамбене, производне и пословне просторе. У иницијативи се, такође, наводи да је оспореном одлуком на друштвени начин одређена висина ренте од оног који је прописан чланом 68ц. Закона о изменама и допунама Закона о грађевинском земљишту

("Службени лист СР БиХ", број 1/90), те да се применом оспорене одлуке наноси штета буџету општине.

На захтев Суда, у смислу чл. 33, 35. и 36. Закона о Уставном суду Републике Српске, Скупштина општине Зворник доставила је одговор, број 01-700-1/01 од 20. новембра 2001. године. У одговору се, уз достављену оспорену одлуку, наводи да је Одлука о изменама и допунама Одлуке о грађевинском земљишту донесена 27. априла 2001. године, потребном већином гласова одборника, а на основу одредаба Закона о грађевинском земљишту. На основу овлашћења из члана 24. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о грађевинском земљишту, Комисија за прописе Скупштине општине Зворник је припремила и објавила пречишћени текст оспорене одлуке. Доносилац оспореног акта, такође, истиче да је у иницијативи наведени члан 68ц. Закона о изменама и допунама Закона о грађевинском земљишту ("Службени лист СР БиХ", број 1/90) измењен одредбом члана 6. Закона о изменама и допунама Закона о грађевинском земљишту ("Службени гласник Републике Српске", број 5/99), те је на тај начин дата могућност да скупштина општина својом одлуком утврде висину ренте.

Оспореном одлуком прописано је: да висина накнаде за погодности (ренте) по јединици мере корисне површине за стамбени, гаражни и сличан простор износи у првој стамбеној зони - 8%, у другој - 7%, у трећој - 6%, у четвртој - 4%, у петој - 3%, и у шестој - 2% од коначне просечне грађевинске цене из претходне године м² корисне стамбене површине у друштвеној својини у односу на годину у којој се доноси решење о додели градског грађевинског земљишта на коришћење (члан 39.); да висина накнаде за погодности (ренте) по јединици мере корисне површине за производни простор износи - у првој производној зони - 8%, у другој - 7% и у трећој - 6% од коначне просечне грађевинске цене из претходне године м² корисне стамбене површине у друштвеној својини у односу на годину у којој се доноси решење о додели градског грађевинског земљишта на коришћење (члан 40.); да висина накнаде за погодности (ренте) по јединици мере корисне површине за пословни простор износи у првој пословној зони - 9%, у другој - 8%, у трећој - 7%, у четвртој - 6%, у петој - 4% и у шестој - 3%, од коначне просечне грађевинске цене из претходне године м² корисне стамбене површине у друштвеној својини у односу на годину у којој се доноси решење о додели грађевинског земљишта на коришћење (члан 42.).

Законом о грађевинском земљишту прописано је: да накнада за додељено градско грађевинско земљиште на коришћење обухвата плаћену накнаду ранијем власнику за преузето земљиште и накнаду из основа природних погодности градског грађевинског земљишта и погодности већ изграђене комуналне инфраструктуре које могу настати приликом коришћења тог земљишта, а које нису резултат улагања средстава власника или корисника некретнина - рента (члан 68.); да се градско грађевинско земљиште према погодностима из претходног члана дели на највише шест зона, да се зоне утврђују на основу положаја земљишта, степена опремљености земљишта комуналним објектима и инсталацијом, саобраћајне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдевање, степена покривености објекти-ма за здравствену заштиту, школство, културу и децију заштиту, природних и еколошких услова коришћења земљишта, као што су нарочито нагиб терена, оријентација, осунчаност, температура зрака, ветрови и загађеност ваздуха (члан 68а.); да као основна за израчунавање висине ренте служи просечна коначна грађевинска цена из претходне године м² корисне стамбене површине у друштвеној својини на подручју општине, да просечну коначну грађевинску цену утврђује одлуком скупштина општине сваке године, а најкасније до 31. марта за текућу годину, а која се валоризује у току године свака три месеца на основу индекса раста цена грађевинских радова (члан 68б.); да се висина ренте по м² корисне површине грађевине која ће се градити на градском грађевинском земљишту утврђује у проценту од

просечне коначне грађевинске цене из става 1. претходног члана и да висину ренте по зонама утврђује одлуком скупштина општине, полазећи од критерија из члана 68а. став 2. овог закона (члан 68л.).

Овлашћење скупштине општине у области грађевинског земљишта утврђено је одредбом члана 102. став 1. тачка 3. Устава Републике Српске, према којој општина, преко својих органа, у складу са законом, уређује и обезбеђује коришћење градског грађевинског земљишта и пословног простора.

Законом о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 35/99, 20/01 и 51/01) прописано је да општина извршава обавезе које су Уставом и законом дате у њену надлежност (члан 2.) и да је општина, поред осталог, надлежна да уређује и обезбеђује коришћење градског и грађевинског земљишта и пословног простора (члан 5.).

Из наведених законских одредби произилази овлашћење скупштине општине да својом одлуком прописује критерије за плаћање накнаде - ренте за коришћење грађевинског земљишта које се, према погодностима које оно пружа, може категорисати различито и поделити на највише шест зона, као и овлашћење да висину ренте - накнаде за коришћење грађевинског земљишта утврђује, поред осталог и према намени коришћења земљишта (за становање, за производњу или за другу пословну делатност) у проценту од просечне коначне грађевинске цене из претходне године м² корисне стамбене површине.

Полазећи од оцене да предмет оспорених норми није уређивање правног карактера накнаде - ренте која се плаћа за коришћење грађевинског земљишта, већ је реч о томе да се оспореним чл. 39, 40. и 42. Одлуке реализује садржина оних законских овлашћења која су изричито стављена у надлежност скупштине општине одговарајућим законом, Уставни суд је утврдио да оспорене одредбе Одлуке нису у несагласности са Законом о грађевинском земљишту.

С обзиром на изложено, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симоновић.

Број: У-95/91
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и тачке 1. става 1. члана 38. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94 и 23/98), на седници одржаној 19. фебруара 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прухвата се иницијатива за покретање поступка за оцењивање уставности Одлуке о доношењу Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 40/00), коју је донео Високи представник за Босну и Херцеговину.

Образложење

Милутин Микеревић из Добоја дао је Уставном суду иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности Одлуке о доношењу Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 40/00), коју је донео Високи представник за Босну и Херцеговину. Према мишљењу даваоца иницијативе, оспорена одлука, којом се мења и допуњава Закон о пензијском и инвалидском осигурању, није у складу са Уставом Републике Српске.

Високи представник је својом одлуком број 58/00 од 12. новембра 2000. године изменио и допунио Закон о пензијском и инвалидском осигурању Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 32/00) и то изменом члана 130. (пензије које се утврђују у складу са одредбама овог закона усклађују се месечно, а према стању средстава у Фонду намењених за исплату пензија) и додавањем овог закону члана 130а. (најнижа исплаћена пензија не може бити нижа од 80 КМ).

Чланом 115. Устава Републике Српске утврђено је да Уставни суд Републике Српске одлучује о сагласности закона са Уставом и о сагласности других прописа и општих аката са Уставом и законом. У овом члану су таксативно утврђене надлежности Уставног суда у оцењивању уставности и законитости општих аката, а међу њима нема његове надлежности да одлучује о сагласности одлука Високог представника са Уставом Републике Српске.

На основу изложеног, Уставни суд је одлучио да, због ненадлежности, не прихвати дату иницијативу.

Ово решење Уставни суд је донео у саставу: председник Суда проф. др Рајко Кузмановић и судије: проф. др Дубравка Алагић, Слободан Ковач, проф. др Богдан Лоза, проф. др Марко Рајчевић и проф. др Миодраг Симоновић.

Број: У-4/02
19. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Проф. др **Рајко Кузмановић**, с.р.

Републички завод за статистику

На основу члана 10. став 1. тачка 1. Закона о рачуноводству ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99) и Привремених рачуноводствених стандарда Републике Српске, поглавље 5. одељак Њ, тачке 1-11 и на основу Оквира објављеног уз Рачуноводствене стандарде Републике Српске, Републички завод за статистику Републике Српске утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

ЦЕНА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

1. Месечни коефицијент цена на мало у јануару 2002. године, у односу на децембар 2001. године је 0,008.

2. Коефицијент цена на мало од почетка године до краја јануара је 0,008.

3. Просечни месечни коефицијент цена на мало од почетка године до краја јануара је 0,008.

Број: 264-01/02
20. фебруара 2002. године
Бања Лука

Директор,
Славко Шобот, с.р.

На основу члана 10. став 1. тачка 1. Закона о рачуноводству ("Службени гласник Републике Српске", број 18/99) и Привремених рачуноводствених стандарда Републике Српске, поглавље 5. одељак Њ, тачке 1-11 и на основу Оквира објављеног уз Рачуноводствене стандарде Републике Српске, Републички завод за статистику Републике Српске утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

ЦЕНА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

1. Месечни коефицијент цена на мало у фебруару 2002. године, у односу на јануар 2002. године је 0,002.

2. Коефицијент цена на мало од почетка године до краја фебруара је 0,010.

3. Просечни месечни коефицијент цена на мало од почетка године до краја фебруара је 0,005.

Број: 264-02/02
4. марта 2002. године
Бања Лука

Директор,
Славко Шобот, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

На основу одредби Закона о премери и катастру некретнина ("Службени гласник Републике Српске", бр. 19/96 и 15/00), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове доноси

РЕШЕЊЕ

О СТАВЉАЊУ ВАН СНАГЕ ПОДАТАКА ДИГИТАЛНОГ КАТАСТАРСКОГ ПЛАНА ДО УТВРЂИВАЊА ПРАВА НА НЕКРЕТНИНАМА

1. До завршетка поступка излагања на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на некретнинама стављају се ван снаге базе података дигиталног катастарског плана стављене у службену употребу за:

а) општину Српски Дрвар за катастарске општине: Потоци Р 1:2500, део Потоци Р 1:5000, део Жутица Р 1:5000 и део Атешевац Р 1:5000 укупне површине 75.299.102 м²;

б) општину Српски Петровац за катастарске општине: део Дринић Р 1:2500, део Дринић Р 1:5000, део Бравски Ваганац Р 1:5000, део Буковача Р 1:2500, део Буковача Р 1:5000, укупне површине 97.734.475 м²;

в) општину Српски Дрвар за катастарску општину Пољице Р 1:5000 укупне површине 1.703.187 м²;

г) општину Српски Брод за катастарску општину Аташевци Р 1:5000 укупне површине 1.786.307 м².

2. Када се заврши поступак излагања на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на некретнинама за катастарске општине из тачке 1. овог решења ставиће се у службену употребу базе података дигиталног катастарског плана за ове катастарске општине.

3. Ово решење ступа на снагу седмодана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-952-5/02
26. фебруара 2002. године
Бања Лука

Директор,
Др Тихомир Глигорић, с.р.

На основу члана 43. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/96 и 15/96), Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Подручна јединица Бања Лука 23. јануара 2002. године, донела је

ОДЛУКУ

О ЦЕНИ 1 М² ОДУЗЕТОГ ГРАДСКОГ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

Члан 1.

Утврђује се просечна тржишна цена 1 м² изграђеног стамбеног простора у Граду Бањој Луци у износу од 1.800 КМ.

Члан 2.

Одређује се цена 1 м² одузетог градског грађевинског земљишта у износу од 1% од просечне тржишне цене изграђеног стамбеног простора утврђене у члану 1. Одлуке за I, II и III стамбену зону, а за IV, V и VI стамбену зону у износу од 0,5%.

Члан 3.

Цена 1 м² градског грађевинског земљишта из члана 2. Одлуке за I, II и III зону износи 18 КМ, а за IV, V и VI зону износи 9 КМ.

Члан 4.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 25-473-1/02
23. јануара 2002. године
Бања Лука

Шеф
Подручне јединице,
Анкица Гајић, с.р.

Привредна комора Републике Српске

На основу Закона о Привредној комори ("Службени гласник Републике Српске", бр. 20/92 и 18/99) и Закона о изменама и допунама Закона о Привредној комори ("Службени гласник Републике Српске", бр. 51/01, 56/01 и 58/01), Скупштина Привредне коморе Републике Српске, на седници од 17. децембра 2001. године, доноси

СТАТУТ

ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим статутом уређује се делатност Привредне коморе Републике Српске (у даљем тексту: Комора), права, обавезе и одговорности чланова Коморе, начин остваривања задатака, сарадња са државним органима, организацијама и другим коморама, управљање пословима Коморе, облици организовања и рада у Комори, оснивање представништва Коморе у иностранству, територијална организација Коморе, рад судова при Комори, општи акти Коморе и њихово доношење, јавност рада Коморе, стручна служба Коморе, те остваривање средстава за рад Коморе.

Члан 2.

Комора је самостална стручно-пословна организација, невладина, независна и непрофитна јавно-правна асоцијација привредних субјеката и привредних асоцијација са седиштем на подручју Републике Српске.

Члан 3.

Чланови Коморе су: предузећа, банке, осигуравајућа друштва и друге финансијске организације.

Чланство у Комори из става 1. овог члана стиче се уписом у судски регистар.

У Комору се могу учланити, када то одговара заједничким интересима, пословна и друга удружења и заједнице, земљорадничке задруге, научно-истраживачке и образовне институције, савези, интересне асоцијације, фондације и други субјекти који обављају делатност од значаја за привреду.

Субјекти из става 3. овог члана постају чланови Коморе даном доношења одлуке Управног одбора Коморе Републике Српске да се заинтересовани субјекти из става 3. овог члана примају у чланство Коморе, којим даном преузимају сва права и обавезе на основу чланства у Комори у складу са актима Коморе.

Члан 4.

Комора води јединствен регистар чланова.

Регистар чланова Коморе је јавна књига, на основу које се издају и оверавају одговарајућа уверења и потврде, као јавне исправе.

Упутство за вођење регистра чланова Коморе доноси Управни одбор Коморе.

Чланови Коморе из члана 3. став 3. уз захтев за чланство у Комори достављају копију решења о упису у судски регистар или други доказ о регистравању.

Члан 5.

Пословима Коморе управљају њени чланови преко својих представника, на принципу демократског одлучивања и узајамне одговорности.

Члан 6.

Назив Коморе је: Привредна комора Републике Српске.

Седиште Коморе је у Бањој Луци, ул. Ђуре Даничића број 1.

Комора је правно лице са правима, обавезама и одговорностима утврђеним Законом и овим статутом.

Члан 7.

Комора има округао печат и четвороугли штамбиљ на коме су исписани назив и седиште Коморе.

Управни одбор посебним актом регулише величину, облик печата, могућност израде текста на енглеском језику и друге појединости.

Комора има заштитни знак који је израђен у бојама заставе Републике Српске.

II - ДЕЛАТНОСТ КОМОРЕ

Члан 8.

Делатност Коморе је:

1. заступање интереса чланова пред државним органима код обликовања привредног система, посебно у припреми привредног законодавства, мера и механизма привредног система и мера економске политике, те давање примедби и предлога телима државне управе код доношења прописа од интереса за привреду;

2. усклађивање интереса чланова Коморе;

3. презентација привреде и промоција роба и услуга, организовањем сајмова као и подстицањем организованог наступа чланова Коморе на сајмовима у земљи и иностранству, издавањем публикација са циљем представљања могућности и потреба привреде, те презентовање привреде путем Интернета;

4. сарадња са другим институцијама и коморама при развијању спољно-трговинске мреже у циљу унапређења спољно-трговинске сарадње;

5. анализа тржишних могућности и услова привредног развоја;

6. организовање јединственог информационог система и пословно информисање;

7. подстицање развоја технолошке инфраструктуре и информатичких технологија;

8. обављање послова на подручју образовања у привреди, а нарочито суделовање у развијању система образовања, посебно стручног образовања, организовање система допунског образовања, организовање специјализованих семинара;

9. обављање послова јавно-правног карактера према јавним овлашћењима која Комори могу бити поверена Законом;

10. учествовање у саглашавању заједничких основа на нивоу Републике Српске за закључивање колективних уговора;

11. давање оцена о бонитету својих чланова;

12. вођење евиденције регистрованих чланова;

13. усклађивање привредних и друштвених интереса у области екологије;

14. размена искуства међу члановима Коморе и програмско усмеравање и координација активности привредних субјеката на нивоу целе Републике;

15. утврђивање узанси и потврђивање постојања и садржаја пословних обичаја;

16. предузимање мера за подстицање и развој добрих пословних обичаја пословног морала и заштиту потрошача;

17. пружање помоћи приликом оснивања нових и трансформације постојећих привредних друштва;

18. решавање текућих питања од значаја за обављање привредне делатности;

19. пружање помоћи и организовање активности у области развојних пројеката са ино-партнерима и економских односа са иностранством;

20. ангажовање експерата за припрему предлога подстицајних мера за развој малих и средњих предузећа, те пружање помоћи за развој истих;

21. вршење услуга и послова од интереса за њене чланове уз накнаду и

22. обављање и других послова одређених Законом и овим статутом.

Члан 9.

Привредна комора Републике Српске у сарадњи са Привредном комором Федерације БиХ, а преко Спољнотрговинске коморе БиХ у партнерском односу са надлежним органима БиХ утиче на:

1. развој и унапређење спољнотрговинске политике,

2. развој и унапређење мађународних финансија,

3. координацију обнове и реконструкцију са ентитетима,

4. развој и унапређење међународног транспорта и комуникација,

5. обезбеђење чланства коморе у међународним организацијама.

Члан 10.

Комора издаје уверења и потврде о чињеницама о којима води евиденцију, те о другим чињеницама за које је то одређено Законом или општим актом.

Комора издаје уверења и друге исправе о пословним обичајима на подручју Републике Српске.

Исправе из ст. 1. и 2. овог члана имају значај јавних исправа.

Начин вођења евиденције и издавања исправа уређује се посебним актом Коморе, уколико није уређен Законом.

На уверења и друге исправе, као и на друге појединачне исправе које Комора доноси у извршавању јавних овлашћења, може се уложити приговор Управном одбору.

III - ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОДГОВОРНОСТИ
ЧЛАНОВА КОМОРЕ

Члан 11.

Чланови Коморе су једнаки у правима, обавезама и одговорностима у Комори.

Члан 12.

Права, обавезе и одговорности чланова Коморе су да:

1. бирају своје представнике у органе Коморе;

2. путем својих представника управљају пословима Коморе;

3. учествују у раду гранских удружења и других облика организовања у Комори;

4. размењују информације и искуства у Комори, обављају консултације, те иницирају организовање саветовања;

5. покрећу иницијативу за доношење и промену закона и других прописа и мера од интереса за привреду;

6. користе стручну помоћ Коморе у питањима из надлежности Коморе;

7. користе услуге које Комора обавља по законском овлашћењу;

8. пред Суд части износе случајеве повреде добрих пословних обичаја у вези са односима на тржишту;

9. пред Стални избрани суд износе међусобне спорове ради споразумног решавања путем посредовања и ради одлучивања у тим споровима;

10. дају податке и обавештења потребна за извршење задатака Коморе;

11. придржавају се одредаба статута, одлука, закључака и других аката органа Коморе те развијају међусобну одговорност за спровођење задатака Коморе;

12. уредно плаћају чланарину Комори.

IV - НАЧИН ОСТВАРИВАЊА ЗАДАТАКА КОМОРЕ

Члан 13.

Чланови Коморе остварују своје интересе непосредним учешћем својих представника у раду органа Коморе и у одређеним облицима организовања и рада у Комори.

Члан 14.

Комора остварује своје задатке преко Скупштине и Управног одбора, гранских удружења и њихових органа, системских одбора, привредних савета, привредних комора регија и њихових органа и преко других облика повезивања и рада у Комори.

V - САРАДЊА СА ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА, ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ДРУГИМ КОМОРАМА

Члан 15.

Комора сарађује са Скупштином Републике, Владом Републике, републичким органима управе и другим органима и организацијама у Републици у изграђивању развојне и текуће економске политике и решавању других питања од интереса за привреду земље.

Члан 16.

У извршавању својих задатака Комора сарађује са привредним коморама, удружењима и сличним асоцијацијама других земаља, регија и међународним владиним и невладиним економским организацијама.

Ради унапређивања привредних односа и међусобне сарадње, Комора може са привредним коморама других земаља и регија да оснива мешовите коморе, пословне савете и друге институционалне облике сарадње.

Мешовите коморе, пословни савети и други институционални облици сарадње оснивају се одлуком Управног одбора када се оцени да могу у значајнијој мери да допринесе повећању обима и обогаћивању облика међусобне привредне сарадње.

Сарадња Коморе са одређеним међудржавним владиним и невладиним економским организацијама остварује се преко органа Коморе.

VI - ОРГАНИ КОМОРЕ

Члан 17.

Радам Коморе управљају њени чланови преко својих представника у органима Коморе и у облицима организовања и рада у Комори.

Члан 18.

Органи Коморе су: Скупштина Коморе, Управни одбор, Надзорни одбор, председник Коморе, системски одбори и привредни савети.

Скупштина

Члан 19.

Скупштина Коморе има 77 чланова. Са регије Бања Лука бирају се 22 члана, са регије Српско Сарајево 15 чланова, са регије Бијељина 15 чланова, са регије Добој 13 и са регије Требиње 12 чланова.

Члан 20.

Одлуку о расписивању избора, критеријумима и начину избора чланова Скупштине Коморе доноси Скупштина Коморе најкасније 60 дана пре истека мандата Скупштине.

Одлуком о расписивању избора утврђује се састав чланова Скупштине поштујући принцип заступљености појединих делова привреде према учешћу у друштвеном производу Републике.

Представнике у Скупштину бирају скупштине привредних комора регија.

Члан 21.

Чланови Скупштине раде по смерницама органа који су их изабрали и њима одговарају за свој рад.

Приликом утврђивања заједничких ставова представници су дужни да уважавају интересе привреде у целини.

Члан 22.

Својство представника у Скупштини престаје и пре истека времена на које је изабран:

- услед престанка предузећа, односно члана Коморе,
- престанком радног односа код члана Коморе,
- ако поднесе оставку,
- ако га опозове орган који га је изабрао.

У случајевима из алинеја 2, 3. и 4. предходног става, члан Коморе, који је изабрао представника чији је мандат престао услед наведених околности упућује новог представника.

Члан 23.

Скупштина Коморе:

1. доноси:

- статут Коморе,
- кодекс, посебне узансе и друга правила понашања,
- програм рада Коморе,
- правилник о Суду части при Комори,
- правилник о Сталном избраном суду при Комори,
- правилник о Спољнотрговинској арбитражи,
- одлуку о начину обрачуна, висини годишње чланарине, роковима и начину уплате,
- финансијски план и годишњи обрачун Коморе,
- пословник о раду,
- одлуку о расписивању избора, критеријумима и начину избора чланова Скупштине;

2. разматра и утврђује ставове о значајним питањима привредног система и развојне и текуће економске политике;

3. одлучује о образовању облика организовања и рада у Комори:

- бира и разрешава део чланова Управног одбора, Надзорни одбор, председника и потпредседника Коморе, председника и потпредседника Скупштине Коморе,

- бира и разрешава председника Суда части, Избраног суда и Спољнотрговинске арбитраже,

- бира комисију за избор и именовања,

- одлучује о избору представника за скупштину Спољнотрговинске коморе БиХ;

4. усваја извештаје о раду Управног одбора и Надзорног одбора и одлучује о другим питањима.

У циљу вршења одређених послова из свог делокруга, Скупштина може образовати комисије или друга стална и повремена радна тела.

Члан 24.

Скупштина Коморе има председника и потпредседника које бира из реда својих чланова.

Члан 25.

Скупштина ради у седницама које се одржавају по потреби, а најмање једном годишње.

Седнице Скупштине сазива председник у договору са председником Коморе. Седница Скупштине сазива се и на предлог Управног одбора и Надзорног одбора, привредних комора регије и најмање 12 чланова Скупштине.

Члан 26.

Скупштина може пуноважно да ради ако седници присуствује више од половине њених чланова.

Чланови Управног одбора имају право и дужност да учествују у раду Скупштине.

За одлучивање о Статуту Коморе и његовим изменама и допунама потребна је већина од укупног броја чланова Скупштине, а у осталим случајевима Скупштина може да одлучује већином гласова присутних чланова.

Рад Скупштине Коморе уређује се Пословником.

Управни одбор**Члан 27.**

Управни одбор управља пословима Коморе и за свој рад одговара Скупштини.

Члан 28.

Управни одбор има председника и 16 чланова.

Председник, потпредседник, генерални секретар и председници привредних комора регија су по положају чланови Управног одбора.

Остале чланове Управног одбора бира Скупштина Коморе из реда представника Коморе и то по два члана са регије Бања Лука, Српско Сарајево и Бијељина, а по један члан са регије Добој и Требиње.

Управни одбор из реда својих чланова бира председника Управног одбора.

Чланови Управног одбора бирају се на четири године са могућношћу поновног избора.

Члану Управног одбора престаје мандат пре истека времена на које је изабран престанком радног односа код члана Коморе, подношењем оставке или опозивом органа који га је изабрао.

У случајевима из претходног става члан Коморе који је изабрао представника чији је мандат престао услед наведених околности упућује новог представника.

Управни одбор је одговоран за свој рад Скупштини Коморе.

Члан 29.

Управни одбор:

1. спроводи одлуке и закључке Скупштине;
2. припрема предлог Статута, правилника и одлука које доноси Скупштина;
3. предлаже закључке и ставове, те даје мишљења о питањима о којима ће Скупштина расправљати;
4. иницира израду програма развоја и заступа интересе чланова Коморе у погледу привредног система, економске политике и других питања од значаја за привреду Републике;
5. формулише ставове чланова Коморе на подручју радног права и социјалне заштите и усклађује и заступа интересе чланова Коморе у односу на колективне уговоре;
6. усклађује међусобне интересе гранских удружења;
7. утврђује потребе и ставове, те предлаже начин спровођења стручног образовања;
8. доноси одлуку о организовању гранских удружења у Комори;
9. одлучује о оснивању и укидању представништава Коморе у иностранству као и о уделу Коморе у раду међународних организација;
10. доноси одлуку о оснивању агенција, бироа, центара и других облика деловања Коморе у Републици Српској и иностранству;
11. доноси опште акте потребне за рад стручне службе Коморе и предлаже ребаланс финансијског плана Коморе;

12. именује и разрешава председнике системских одбора и привредних савета;

13. именује и разрешава судије, тужиоца и заменике тужиоца Суда части при Комори;

14. утврђује листу арбитра Сполнотрговинске арбитраже и Сталног изабраног суда при Комори;

15. одређује представнике Коморе у друге органе и организације;

16. одређује висину накнада за услуге Коморе и трошкове Суда части и Сталног изабраног суда при Комори;

17. одлучује о куповини некретнина, те о искоришћењу и располагању непокретном имовином Коморе;

18. одлучује у другом степену по приговорима на појединачне исправе донесене у извршавању јавних овлашћења и о приговорима радника стручне службе против појединачних одлука из подручја радних односа;

19. доноси Пословник о раду;

20. решава и остала питања која према овом статуту и другим општим актима спадају у његову надлежност.

Члан 30.

Седницу Управног одбора сазива председник Управног одбора.

У одсутности председника Управног одбора, седницом Управног одбора председава један од чланова Управног одбора кога овласти председник.

На седницу Управног одбора редовно се позивају председници системских одбора и представници колективних чланова Коморе, а по потреби и представници других органа.

Члан 31.

Управни одбор може пуноважно да ради ако седници присуствује више од половине његових чланова.

Управни одбор одлучује већином гласова присутних чланова Управног одбора.

За утврђивање предлога статута Коморе и за подношење иницијатива надлежним републичким органима за доношење закона и других прописа из области привреде, потребна је већина гласова чланова Управног одбора, а у осталим случајевима Управни одбор доноси опште и појединачне акте већином гласова присутних чланова.

Рад Управног одбора уређује се пословником.

Члан 32.

Управни одбор Коморе именује секретаре удружења.

Именовање се врши на предлог председника Коморе. У припреми предлога за именовање председник Коморе обавља консултације са удружењима у Комори.

Именовање радника из овог члана врши се на четири године, са могућношћу поновног именовања.

Надзорни одбор**Члан 33.**

Надзорни одбор Коморе чини председник одбора и четири члана, које бира Скупштина из реда чланова Коморе.

Члан 34.

Надзорни одбор контролише:

- спровођење статута Коморе и других општих аката и остваривање права и извршење обавеза чланова Коморе;

- коришћење средстава Коморе, финансијско-материјално пословање Коморе и коришћење средстава за рад стручне службе Коморе;

- извршаваће права и обавеза стручне службе Коморе, сагласно овом Статуту и другим општим актима Коморе.

Надзорни одбор обавља и друге послове које му стави у задатак Скупштина Коморе.

Члан 35.

Надзорни одбор подноси Скупштини Коморе извештај најмање једанпут годишње, приликом усвајања извештаја о раду Коморе и годишњег обрачуна Коморе.

Члан 36.

Седницу Надзорног одбора сазива и њеним радом руководи председник Надзорног одбора, а у његовој одсутности члан одбора кога председник одреди.

Члан 37.

Рад Надзорног одбора уређује се пословником.

Председник, потпредседници и генерални секретар

Члан 38.

Председник Коморе представља Комору, руководи њеним радом и усклађује активности органа и облика организовања и рада у Комори.

Председник Коморе стара се о сарадњи са Скупштином Републике, Владом Републике, републичким органима управе и другим органима и организацијама у Републици.

Поједина своја овлашћења председник Коморе може пренети на потпредседнике и генералног секретара Коморе или друге руководеће раднике у складу са актом којим се уређује пренос, врста, обим и трајање овлашћења.

Члан 39.

Председника Коморе бира и разрешава Скупштина Коморе из реда привредника на предлог Управног одбора Коморе.

Председник Коморе бира се на период од четири године са могућношћу поновног избора.

Председник Коморе за свој рад одговара Скупштини Коморе.

Члан 40.

Комора има једног или више потпредседника које бира и разрешава Скупштина на предлог комисије за избор и именовања на мандатни период од четири године.

Председника у случају његове одсутности замењује један од потпредседника Коморе.

Члан 41.

Скупштина коморе приликом доношења одлуке о избору може одлучити да председник и потпредседници Коморе ову функцију обављају волонтерски.

Уколико председник и потпредседници Коморе ове функције обављају волонтерски, онда радом Коморе руководи извршни директор кога именује Управни одбор и у том случају се не именује генерални секретар.

На основу одлуке о избору, Управни одбор Коморе закључује са председником и потпредседницима посебан уговор, којим се утврђују међусобна права и обавезе.

Члан 42.

Генералног секретара Коморе именује Управни одбор.

Генерални секретар Коморе ради на припремању седница Скупштине и Управног одбора Коморе и стара се о извршењу одлука, закључака и других аката тих органа.

Генерални секретар Коморе заступа Комору у имовинским и другим правним пословима у складу са законом.

Генерални секретар Коморе је наредбодавац за извршење финансијског плана Коморе у делу средстава за потребе стручне службе.

Генерални секретар Коморе за свој рад одговара Управном одбору и председнику Коморе.

Системски одбори

Члан 43.

Системски одбори су посебан облик организовања и рада Коморе који разматрају и заузимају ставове о најважнијим системским и привредним питањима функционисања Коморе.

У Комори се формирају системски одбори: Одбор за привредни систем и економску политику, Одбор за економске односе са иностранством, Одбор за предузетништво и менаџмент и Одбор послодаваца.

Системски одбори заузимају ставове о најважнијим системским питањима која се односе на привреду, као што су:

- припрема, доношење и праћење остваривања макроекономске политике Републике,
- праћење економских кретања и утицај мера економске политике на ефекте привређивања,
- имовинске и структурне трансформације привреде,
- успостављање и развој економских односа са иностранством и сарадња са међународним организацијама и коморама појединих држава,
- образовање кадрова и унапређивање предузетништва,
- услови рада и потписивање колективних уговора.

Члан 44.

Делокруг, састав и начин рада системских одбора утврђује се посебним актом, који доноси Управни одбор.

Председнике системских одбора именује Управни одбор Коморе.

Привредни савети

Члан 45.

Комора као стална експертна тела образује привредне савете који стручно разматрају питања из одређене области.

У Комори се организују следећи савети:

- 1) савет за индустријски развој и унапређење пословања,
- 2) савет за промоцију и презентацију,
- 3) савет за едукацију,
- 4) савет за информисање и односе са јавношћу.

Управни одбор доноси одлуку о организовању привредних савета.

Управни одбор може формирати и друге савете у складу са исказаним интересом привреде.

Одлуком се одређује број, састав и мандат чланова као и делокруг послова.

VII - ОБЛИЦИ ОРГАНИЗОВАЊА И РАДА КОМОРЕ

Члан 46.

Облици организовања и рада у Комори заснивају се на територијалном и гранском повезивању чланица Коморе.

Чланови Коморе територијално се повезују у регионалним коморама, а грански преко удружења.

Удружења

Члан 47.

Удружење је основни облик организовања и рада у Комори на нивоу Републике.

Удружење се организује за једну или више грана или група, односно подгрупа привреде.

Чланови Коморе могу бити организовани у више удружења.

О образовању удружења одлучује Управни одбор Коморе.

Члан 48.

Удружење организује свој рад преко скупштине удружења и њених органа, гранских савета који се формирају за подручја привредних комора регија и других облика рада.

О свим пословима из свог делокруга удружења самостално доносе закључке, придржавајући се одлука и ставова Скупштине и Управног одбора Коморе, водећи рачуна о интересима привреде у целини.

Члан 49.

Правилником о организацији и раду удружења утврђује се број и начин избора чланова скупштине и осталих органа удружења, при чему се води рачуна о бројности чланова удружења и о сразмерној заступљености грана, група, односно подгрупа делатности чланова удружења у друштвеном производу Републике.

Члан 50.

Удружења могу непосредно упућивати предлоге надлежним републичким органима и организацијама ради решавања одређених питања и предузимања одговарајућих мера од интереса за гране, групе или подгрупе привреде организоване у удружењу, ако нису у супротности са ставовима органа Коморе.

Члан 51.

Ако поједини закључци удружења нису у складу са ставовима Скупштине Коморе, Управни одбор ће на то указати удружењу и тражити да своје закључке удружење усклади са одлукама и ставовима Скупштине или Управног одбора Коморе.

Ако удружење не прихвати мишљење Управног одбора Коморе, Управни одбор ће закључак удружења привремено обуставити од извршења и спорно питање изнети на прву седницу Скупштине Коморе, која ће по овом питању заузети став који је обавезан за удружење.

Члан 52.

Удружења су дужна да међусобно сарађују о питањима од заједничког интереса.

Приликом разматрања питања и заузимања ставова у оквиру свог делокруга, удружења су дужна да воде рачуна да својим ставовима не наносе штету или не остварују неравноправне односе са другим областима, односно гранама привреде. Удружења су дужна да у разматрању питања од заједничког интереса воде рачуна о ставовима других удружења и да међусобном сарадњом проналазе оптимална решења у складу са принципима међусобне повезаности.

Члан 53.

Ако поједини чланови Коморе или делови привреде који су међусобно зависни припадају различитим удружењима, питања од заједничког интереса могу разматрати на заједничким седницама извршних одбора и радних тела односних удружења, а могу за разматрање тих питања образовати и заједничка радна тела.

У случају да се на заједничким седницама извршних одбора удружења или у заједничким радним телима не постигне сагласност о спорним питањима, та питања се, ради заузимања ставова, упућују Управном одбору Коморе, уз образложење и изношење ставова односних удружења.

Члан 54.

За разматрање питања из делокруга удружења, удружење има скупштину, извршни одбор и одговарајућа радна тела.

Извршни одбор удружења бира скупштина удружења у складу са правилником о организацији и раду удружења.

Члан 55.

Извршни одбор удружења разматра питања од значаја за унапређивање рада и пословања чланова Коморе који су организовани у удружењу и обавља друге послове који произилазе из послова удружења.

Групације

Члан 56.

Удружење може имати групацију.

Групација је облик непосредног повезивања чланова Коморе у оквиру удружења ради разматрања и усклађивања ставова о питањима од интереса одређеног дела привреде.

О организовању групације одлучује извршни одбор удружења на иницијативу заинтересованих чланова удружења.

Сарадња са пословним удружењима

Члан 57.

У циљу свеобухватног сагледавања проблематике и адекватног заступања интереса чланова Коморе и других привредних субјеката, извршни одбор удружења може одлучити да поједина питања која се тичу специфичне проблематике одређене групе или подгрупе делатности у оквиру привредне гране за коју је удружење организовано, разматра у сарадњи са пословним удружењем које је регистровано за обављање те делатности са циљем деловања на територији Републике Српске.

Секције

Члан 58.

Чланови Коморе из области производње, промета и услуга могу се организовати у секције за унапређење економских односа са одређеном земљом, групом земаља или одређеним економским савезима у свету.

Секције се образују на основу изражених потреба и интереса чланова Коморе, имајући у виду обим и перспективе развоја економских односа са земљама, групама земаља или економским савезима за које се секција образује.

Члан 59.

Чланови Коморе у секцији утврђују основе за сарадњу са одређеном земљом или групом земаља, разматрају стање и предлажу мере за унапређење те сарадње; усклађују интересе за организовани наступ на тржишту одређене земље или групе земаља; разматрају могућности научно-техничке, комерцијалне, финансијске и других облика сарадње; подстичу реструктурирање производње ради повећања извоза и унапређивања квалитета робе и услуга; разматрају организацију спољнотрговинске мреже у земљи и иностранству; разматрају појаве и предузимају активности за сузбијање нелојалне утакмице предузећа на страном тржишту и за заштиту угледа чланова Коморе и угледа Републике у иностранству; прате рад представништва домаћих предузећа у иностранству и предузимају активности на унапређивању њиховог рада и пословања и врше друге активности из области међународних економских односа.

Рад секције уређује се пословником.

Радна тела

Члан 60.

У Комори се могу образовати стручни савети, комисије и друга радна тела ради разматрања питања од значаја и заједничког интереса за више области привреде и поједине њене делове.

Радна тела образује Скупштина и Управни одбор Коморе. Одлуком о образовању радних тела одређује се њихов делокруг и састав.

Представништва Коморе у иностранству

Члан 61.

Комора може имати представништва у иностранству.

Представништва Коморе организују и спроводе комерцијално-маркетиншке активности од интереса за потребе појединих предузећа или делова привреде у целини; пружају непосредну помоћ члановима Коморе на успостављању пословних контаката домаћих и страних партнера и обезбеђују им пословне информације; одржавају везе са привредним коморама домицилних земаља и привредним коморама у земљи; организују и спроводе одређене промотивне активности, сајмове и изложбе у односним земљама и врше друге послове из делокруга Коморе у области економских односа са иностранством.

Рад представништва Коморе у иностранству уређује се правилником који доноси Управни одбор Коморе.

Специјализоване организације

Члан 62.

У циљу пружања стручне помоћи и одређених пословних услуга члановима Коморе, у Комори се могу оснивати посебни бирои, агенције, центри и пословни клубови као што су: биро за правне услуге, биро за организационе и финансијске услуге, биро за бонитет домаћих предузећа и пружање информација о бонитету страних правних лица, биро за запошљавање слободних капацитета, агенција за заједничка улагања, агенција за развој малих и средњих предузећа, информациони и едукациони центри, пословни клубови и друге асоцијације привредника, према исказаном интересу чланова.

VIII - ТЕРИТОРИЈАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА КОМОРЕ

Регионалне коморе

Члан 63.

На подручју Републике формирају се привредне коморе регија: Привредна комора регије Бања Лука, за подручје општина: Бања Лука, Градишка, Језеро, Кнежево, Козарска Дубица, Котор Варош, Крупа на Уни, Костајница, Лакташи, Мркоњић Град, Нови Град, Приједор, Прњавор, Рибник, Србац, Српски Петровац, Српски Дрвар, Српски Сански Мост, Српски Купрес, Челинац и Шипово са седиштем у Бањој Луци.

Привредна комора регије Бијељина за подручје општина: Братунац, Бијељина, Власеница, Зворник, Лопаре, Милићи, Осмаци, Пелагићево, Српско Орашје, Сребреница, Угљевик и Шековићи са седиштем у Бијељини.

Привредна комора регије Добој за подручје општина: Вуковачке, Дервента, Добој, Модрича, Петрово, Српски Брод, Теслић и Шамац са седиштем у Добоју.

Привредна комора регије Српско Сарајево за подручје општина: Вишеград, Пале, Рогатица, Рудо, Српско Ново Сарајево, Српска Илиџа, Српски Стари Град, Српско Горажде, Соколац, Трново, Хан Пијесак и Чајничке са седиштем у Српском Сарајеву.

Привредна комора регије Требиње за подручје општина: Билећа, Берковићи, Гацко, Калиновик, Љубиње, Невесиње, Србиње и Требиње са седиштем у Требињу.

Члан 64.

Привредна комора регије има својство правног лица.

Подручје и структура надлежности утврђује се Статутом привредне коморе регије, који не може бити у супротности са овим статутом.

Члан 65.

Привредне коморе регија имају скупштину, управни одбор, председника и друге органе у складу са општим актима и овим статутом.

Скупштина привредне коморе регије бира председника привредне коморе регије уз претходно прибављену сагласност Управног одбора Коморе.

Скупштина привредне коморе регије приликом доношења одлуке о избору може одлучити да председник Коморе ову функцију обавља волонтерски.

Уколико председник функцију обавља волонтерски, онда радом Коморе руководи извршни директор кога именује Управни одбор уз претходно прибављену сагласност Управног одбора Привредне коморе Републике Српске.

Члан 66.

У привредним коморама регија могу се формирати грански савети.

О образовању савета из претходног става одлучује управни одбор привредне коморе регије.

Члан 67.

Међусобна подела рада, садржај и начин координације рада између Коморе и привредних комора регије утврђује се одлуком Скупштине Коморе.

Члан 68.

Привредна комора регије подстиче развојне процесе на свом подручју, водећи рачуна о укупном развоју, заједничким међусобно усклађеним циљевима и јединственим интересима привреде.

Привредне коморе регија могу пред надлежним општинским органима непосредно покретати иницијативу за доношење прописа из области привреде и упућивати предлоге ради решавања одређених питања и предузимања одговарајућих мера од интереса за привреду, ако нису у супротности са ставовима органа Коморе.

Члан 69.

Ако поједини закључци привредне коморе регије нису у складу са ставовима Скупштине Коморе, Управни одбор Коморе ће поступити аналогно одредбама члана 51. овог статута.

IX - АКТИ КОМОРЕ

Члан 70.

Општи акти Коморе су Статут Коморе, правилници, одлуке, закључци, препоруке и ставови које у вршењу својих послова доноси Скупштина и Управни одбор Коморе.

Члан 71.

Иницијативу за доношење Статута Коморе, односно за његове измене и допуне може дати Управни одбор, Надзорни одбор, удружење у Комори, системски одбор и привредни савет.

Иницијативу за доношење, односно за измене и допуне Статута усваја Скупштина Коморе.

Нацрт Статута, односно одлуке о изменама и допунама Статута утврђује Управни одбор и ставља на јавну расправу. Управни одбор утврђује начин вођења и време трајања јавне расправе.

Члан 72.

Општи акти Коморе објављују се на огласној плочи Коморе, у гласилу Коморе, и у "Службеном гласнику Републике Српске" у складу са законом.

Општи акти Коморе ступају на снагу осмог дана од дана објављивања, а само из нарочито оправданих разлога може се одредити да ови акти ступају на снагу у краћем року.

Члан 73.

У Комори се прати спровођење донесених одлука, закључака, препорука и других општих аката, као и дејство ставова, предлога и мишљења датих републичким органима управе и републичким организацијама о питањима из њихове надлежности и о томе се обавештавају органи и радна тела у Комори.

Х - СУД ЧАСТИ, СТАЛНИ ИЗБРАНИ СУД И СПОЉНОТРГОВИНСКА АРБИТРАЖА ПРИ КОМОРИ

Члан 74.

Сагласно Закону, за повреде добрих пословних обичаја од стране чланова Коморе, Суд части може изрећи мере друштвене дисциплине:

- јавну опомену са објављивањем на Скупштини Коморе;
- јавну опомену са објављивањем у једном дневном листу;
- јавну опомену са објављивањем у више дневних листова;
- меру забране пословања у спољној трговини у трајању од три до шест месеци.

Уз меру друштвене дисциплине, Суд части може изрећи и заштитну меру:

- забрану учешћа у раду у органима и телима Коморе;
- забрану учешћа на међународним сајмовима у организацији ПК РС.

Члан 75.

Против одлуке Суда части може се уложити приговор другостепеном већу Суда части у року од 15 дана до дана пријема одлуке.

Одлука другостепеног већа је коначна.

Члан 76.

Стални избрани суд одлучује о међусобним споровима чланова Коморе, у складу са законом, ради споразумног решавања тих спорова, посредовањем или одлучивањем о тим споровима, ако странке уговоре надлежност овог суда.

Одлука Сталног избраног суда је коначна и има снагу правоснажне пресуде.

Члан 77.

Спољнотрговинска арбитража решава спорове:

1) из пословних односа који настају у спољнотрговинском промету између домаћих предузећа, односно других организација и заједница и иностраних физичких и правних лица, као и спорова између иностраних физичких и правних лица;

2) који се односе на бродове и пловидбу на мору и унутрашњим водама, односно на које се примењује пловидбено право, ако је једна од странака инострано физичко или правно лице.

Спољнотрговинска арбитража решава спорове кад су странке писмено уговориле њену надлежност.

У свим спорним стварима Спољнотрговинска арбитража може, на захтев једне или обе стране, да посредује међу њима ради миреша.

Одлука Спољнотрговинске арбитраже је коначна и има снагу правоснажне пресуде.

Члан 78.

Надлежност, састав и организација Суда части, Сталног избраног суда и Спољнотрговинске арбитраже при Комори, начин избора и разрешавања њихових

чланова и поступак у стварима из њихове надлежности, утврђују се општим актом који доноси Скупштина Коморе у складу са законом.

Члан 79.

Комора у свом финансијском плану обезбеђује средства за рад Суда части, Сталног избраног суда и Спољнотрговинске арбитраже при Комори.

XI- ЈАВНОСТ РАДА КОМОРЕ

Члан 80.

Рад Коморе је јаван.

Представници средстава јавног информисања могу присуствовати седницама органа Коморе и радних тела у Комори ради обавештавања јавности о раду Коморе.

Изузетно, органи Коморе могу одлучити да одређена питања разматрају без присуства представника средстава јавног информисања.

Члан 81.

Општим актом Коморе одређује се које исправе и подаци представљају пословну тајну чије би саопштење неовлашћеном лицу, због њихове природе и значаја, било противно интересима Коморе и њених чланова.

Члан 82.

Комора има гласило.

Рад гласила уређује се оснивачким и другим актима у складу са законом.

XII - СТРУЧНА СЛУЖБА КОМОРЕ

Члан 83.

За обављање стручних, административних и помоћних послова Комора има стручну службу.

Стручна служба Коморе обавља послове за спровођење статута, одлука, закључака и других аката органа и облика организовања и рада; припрема информације, анализе, нацрте општих и других аката за потребе Коморе, као и иницијалне предлоге за доношење закона и других прописа из области привреде; организује активности и извршава послове из делатности Коморе.

Стручна служба Коморе се организује тако да за потребе чланова Коморе обезбеђује одређене пословне информације, податке, стручне савете, сугестије и друго што би, на основу искустава развијене тржишне привреде, омогућавало члановима Коморе успешније прилагођавање тржишним условима привређивања.

Стручна служба Коморе у обављању својих послова сарађује са стручним службама чланова Коморе, научним и стручним организацијама, републичким органима управе и републичким организацијама.

XIII - СРЕДСТВА ЗА РАД КОМОРЕ

Члан 84.

Комора одређује средства потребна за рад годишњим финансијским планом на основу предвиђених трошкова за извршење задатака из програма рада Коморе, трошкова за рад органа, радних тела и стручне службе коморе те других текућих трошкова.

Управни одбор сваке године подноси Скупштини Коморе предлог програма рада, финансијског плана као и годишњи извештај о пословању и завршни рачун за претходну годину. Годишњи извештај о пословању и завршни рачун за претходну годину предходно разматра Надзорни одбор.

Члан 85.

Средства за рад Коморе образују се из следећих извора:

1. чланарине,
2. прихода од накнада за услуге,
3. други извори.

Средства за рад Коморе која се обезбеђују од чланарине не могу износити више од 75% укупно потребних средстава утврђених годишњим финансијским планом.

Чланарина коју плаћају чланови Коморе, обрачунава се на основу њихове економске снаге.

Одлуку о начину обрачуна, висини годишње чланарине, роковима и начину уплате, а на основу претходно утврђених критерија, доноси Скупштина Коморе.

Члан 86.

За извршење одређених послова и активности из делокруга Коморе који се не финансирају из чланарине, односно за финансирање посебних активности из програма рада Коморе, заинтересовани чланови могу да удружују средства и оснивају фондове са посебном наменом у Комори.

Руковање и располагање овим средствима врши се сагласно општим актима Коморе.

Члан 87.

Средства која се уплаћују на име депозита за спорове који се воде пред Судом части, Сталним изабраним судом и Спољнотрговинском арбитражом користе се према општим актима којима се уређује рад ових судова.

XIV- ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 88.

До доношења нових, остају на снази општи акти привредних комора регија, уколико нису у супротности са одредбама овог статута.

Општи акти из става 1. овог члана усагласиће се са одредбама овог статута најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог статута.

Члан 89.

Ступањем на снагу овог статута престају да важе одредбе Статута бр. 01-124/98 од 12. јануара.1999. године.

Овај статут ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-940-1/01
17. децембра 2001.године
Бања Лука

Председник
Скупштине,
Саво Дука, с.р.

Централна банка БиХ

На основу члана 7. тачке б. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 1/97), Управни одбор Централне банке Босне и Херцеговине, на седници од 20. фебруара 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ ТАРИФЕ НАКНАДА ЦЕНТРАЛНЕ БАНКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1. Овом одлуком утврђује се тарифа накнада Централне банке Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Централна банка) за услуге које врши на захтев корисника.

2. Накнаде за услуге из тачке 1. ове одлуке, Централна банка наплаћује у конвергибилним маркама (у даљем тексту: КМ) или у страним средствима плаћања, зависно од врсте послова.

3. Основ за обрачун накнаде која се плаћа у КМ је протувредност девизног износа исказаног у КМ према важећем курсу Централне банке, на дан обрачуна.

4. Накнаде из тач. 2. и 3. ове одлуке плаћају се Централној банци као што следи:

а) за трансакције домаћих лица на рачун Централне банке у КМ,

б) за трансакције страних лица на рачун Централне банке у КМ или на девизни рачун Централне банке у страним средствима плаћања.

5. Накнаде за услуге из тачке 1. ове одлуке, Централна банка наплаћује, за поједине врсте послова, према следећим тарифама:

1) обављање платног промета у иностранству:

- за домаћа и страна лица - 0,2%,

2) коришћење и отплата иностраних зајмова и кредита - 0,2%,

3) инвестирање слободних девизних средстава и други послови на захтев корисника - 0,2%,

4) куповина и продаја КМ за ефективни страни новца (ЕВРО) - 0,2%,

5) куповина и продаја ефективног страног новца (ЕВРО) за девизу - 0,2%,

6) куповина ефективног страног новца не-ЕВРО валуте за КМ или девизу - 0,6%,

7) куповина ефективног страног новца (ДЕМ) за КМ или девизу - 0,5%,

8) преузимање општећених новчаница ДЕМ за КМ или девизу - 5,0%,

9) преузимање општећених новчаница ЕВРА за КМ или девизу - 5,0%

10) обављање платних трансакција у жиро-клиринг систему:

- за жиро-клиринг трансакције - 0,05 КМ (по трансакцији),

- за жиро-клиринг трансакције за кориснике - комитенте који имају депозитни рачун код Централне банке - 0,50 КМ (по трансакцији),

- за изнајмљивање телекомуникационих линија - 210 КМ (месечно),

- за групе налога за плаћање - фајлове - 4 КМ (по фајлу),

11) обављање платних трансакција у RTGS систему:

- за RTGS трансакције средњег обима које прелазе износ од 20.000 КМ - 1,2 КМ (по трансакцији),

- за RTGS трансакције за кориснике - комитенте који имају депозитни рачун код Централне банке - 3 КМ (по трансакцији),

12) остале накнаде - према договору са корисником.

Накнада из тачке 5. под 1), 2) и 3) ће се обрачунавати на основу стања на рачуну или на основу сваког налога за плаћање.

Одредбе тачке 5. под 7) и 8) примењиваће се до 31. маја 2002. године.

6. Под накнадом коју наплаћује Централна банка подразумевају се и доле наведени стварни трошкови:

а) поштарина за препоручене, експрес и авионске пошиљке, друга посебна руковања пошиљкама, трошкови осигурања, путни трошкови по основу транспорта новца, поштарина за пакете, као и транспортни трошкови,

б) трошкови телеграма, телекса, телефакса, swifta, телефонски разговори, као и други трошкови и провизије које зарачунавају друге банке које учествују у извршавању послова,

в) остали трошкови који настану везано за услуге по захтеву корисника.

7. Централна банка може променити тарифу или одустати од примене тарифе у складу са потписаним уговорима, према претходном одобрењу Управног одбора Централне банке.

8. Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању тарифе накнада Централне банке Босне и Херцеговине - Пречишћени текст ("Службени гласник БиХ", број 8/01), Одлука о допуни Одлуке о утврђивању тарифе накнада Централне банке Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 25/01) и Привремена одлука о утврђивању висине накнаде ("Службени гласник БиХ", број 31/01).

9. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а примењиваће се од 1. марта 2002. године и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Ф БиХ" и "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: УВ-9/02
20. фебруара 2002. године
Сарајево

Председајући
Управног одбора
Централне банке БиХ,
Peter Nicholl, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

164	Уредба о измени Уредбе о давању сагласности на цене одређених производа и услуга	1
165	Одлука о образовању Комисије за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације	1
166	Одлука о изградњи саобраћајне инфраструктуре у Бањој Луци	1
167	Одлука о проширењу улице	3
168	Решење о именовању чланова Комисије за хармонизацију правног система Републике Српске са регулативом Европске уније, Савета Европе и Светске трговинске организације	3
169	Решење о измени Решења о именовању чланова Управног и Надзорног одбора у ОДП "Боснаекспрес" Добој	4
170	Закључак о разрешењу дужности директора лица против којих је покренут кривични поступак	4
171	Правилник о начину утврђивања и исплате регреса за приплодну стоку и премије за млеко	4
172	Правилник о начину утврђивања и исплате регреса за производњу семена за вештачко осемењавање у говедарству	5
173	Правилник о врстама пошиљака производа животињског порекла за које није потребно ветеринарско решење о непостојању сметњи за увоз или провоз	6
174	Наредба о спровођењу мера заштите животиња од заразних и паразитских болести у 2002. години	6
175	Решење о одређивању места у којима се врши здравствени надзор над животним намирницама и предметима опште употребе који се увозе	12

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Одлука о измени Одлуке о организацији Уставног суда Републике Српске	13
Одлука број У-4/00	13
Одлука број У-51/01	14
Одлука број У-70/00	16
Одлука број У-45/01	17
Решење број У-10/01	19
Решење број У-16/01	20
Решење број У-36/01	22
Решење број У-53/01	22
Решење број У-95/01	23
Решење број У-4/02	24

РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКУ

Коефицијенти цена у Републици Српској на мало у јануару 2002. године	24
Коефицијенти цена у Републици Српској на мало у фебруару 2002. године	24

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

Решење о стављању ван снаге података дигиталног катастарског плана до утврђивања права на некретницима	25
Одлука о цени 1м ² одузетог градског грађевинског земљишта	25

ПРИВРЕДНА КОМОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Статут Привредне коморе Републике Српске	25
--	----

ЦЕНТРАЛНА БАНКА БиХ

Одлука о утврђивању тарифе накнада Централне банке Босне и Херцеговине	33
--	----

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Војводе Момчила 18, Бања Лука**

НАРУЦБЕНИЦА

Овим непозиво наручујемо:

Службени гласник РС за 2002. годину _____ **ком. по цени од 330 КМ** - у цену је урачунат порез на промет.

Уплате се могу вршити у две рате, а доказ о уплати са наруцбеницом послати факсом на број 051/311-545.

“Службени гласник” шаљемо по пријему наруцбенице.

Адреса наручиоца:

(број жиро-рачуна)

Телефон-факс

М.П.